CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI !

Director
PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Sector 1. cod 70179
B.C.R. S.M.B.
4510.50.11.06
Telefon : 50.41.25.
Telefax : 50.64.44.

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — CREȘTIN ȘI DEMOCRAT

ANUL XXIII
(Seria a IV-a nr. 338)
4 pagini — 3 lei
VINERI
5 aprilie 1991

„Ne aflăm pe sensul istoriei" (I)

Interviu cu poeta ANA BLANDIANA

● Pentru mine politica se confundă la modul absolut cu morala ● Este imposibil să ajungem la o viață politică normală înainte de a asana moral viața noastră publică ● Cei care preiau puterea trebuie să fie în stare să o și lase ● Economia de piață secretă democrația ● Nu cred că aceste reforme pot fi într-adevăr făcute de oamenii care încearcă să le facă.

D. M.: Stimată Doamnă, cu cîtva timp în urmă, prezentă fiind la Convenția Națională a FSN, mi s-a întîmplat să dau peste o persoană — foarte inteligentă de altfel — care a încercat să-mi demonstreze că partidul-guvern care conduce astăzi România a folosit metode firești (din punct de vedere politic), nu a făcut erori, scopul lui a fost să pună mîna pe putere indiferent prin ce mijloace, și că drumul către acest tel nu trece prin morală. Vă întreb pe dvs., care nu sînteți doar un mare poet, ci și o conștiință, există vreun raport între putere și morală? Există putere fără morală?

Ana Blandiana: Din punctul meu de vedere, mai mult, din unghiul în care m-am implicat eu în lucruri, politica se confundă la modul absolut cu morala; deoarece pentru mine politica nu este luptă pentru putere (ar zice, chiar împotrivă!) tot ce aș vrea eu — și de fapt ar trebui să vorbesc la plural, pentru că aceasta este chiar poziția Alianței Civice — este să facem tot ce depinde de noi pentru ca să vină un moment în care politica să evolueze în cadrul legilor morale, să nu mai poată nimeni în România susține ceea ce spuneți că susținea interlocutorul dvs. Părerea mea este că nu putem ajunge la o viață politică normală — nu vorbesc de un ideal, vorbesc de respectarea unor minime credințe ale normalității — înainte de a asana moral viața noastră publică. Mai întîi trebuie curățate aceste grajduri ale lui Augias în care oportunismul, corupția și teroarea au izvorît noroiul de acum, și abia apoi vom putea spera ceva. De asta vorbim mereu la Alianță, despre schimbarea mentalităților, pentru că pînă nu vom reuși să schimbăm mentalitățile (de la omul cel mai simplu pînă la cel care vrea puterea supremă) nu vom reuși. Am această convingere. Și am această disperare. Pentru că îmi dau seama că lucrurile înaintează extrem de încet, mai ales pentru că toți cei care se apropie de putere se otrăvesc cu ea. Acesta este lucrul cel mai insuportabil pentru mine. De aceea, și din acest punct privind lucrurile, noi am crezut că numai intrînd în politică sub ideea refuzului puterii putem schimba ceva în mentalitatea celor care se apropie de politică. Sigur, noi nu sîntem niște naivi absoluți, deși avem mari doze de naivitate. Eu îmi dau seama că numai preluînd puterea poți să schimbi ceva, dar pînă în acel punct și înainte de orice, trebuie să se producă o educare a celor care vor să preia puterea. Trebuie ca mentalitățile să se schimbe în așa fel încît cei care preiau puterea să fie în stare s-o și lase. În momentul în care, în România, un om politic își va da demisia pentru că zeci și sute de mii de oameni în stradă i-o cer (așa cum se întîmplă în orice țară civilizată), în momentul acela vom fi intrat într-adevăr în Europa; pînă atunci, nu. Indiferent ce se întîmplă și indiferent în ce măsură Europa este convinsă, prin reprezentanții ei mai importanți sau mai puțin importanți, de diverse semiadevăruri.

D. M.: În legătură cu acest subiect, există două modalități de a primi sprijin de la Europa: un sprijin politic și unul economic. Dacă sprijinul economic este foarte necesar — și, de altfel, explicabil, — conducătorii noștri fac mare caz de așa-zis sprijin politic — legînd foarte ostentativ în prim-planurile televiziunii împodobiți cu tot felul de medalii pentru... marile lor merite politice.

A. B.: Nici eu nu știu nimic mai mult decît dvs. despre acest subiect. Deducțiile mele pot fi cel mult logice, cred însă că nu trebuie acordată o prea mare importanță acestor medalii, care sînt niște jucării de uz absolut curent; probabil că persoanele oficiale care intră în relație cu reprezentanții ai Parlamentului de la Strasbourg primesc o asemenea medalie...

D. M.: Sînt niște uzanțe diplomatice, desigur...

A. B.: ... dar grav este că deocamdată nu se văd ajutoarele economice care, ele sînt importante. Nu-mi dau seama în ce măsură un ajutor politic există într-adevăr, sau e vorba pur și simplu de rumoarea pe care o fac ai noștri pentru a ne sugera că într-adevăr există un sprijin politic. S-ar putea să fie vorba numai de asta. În ceea ce privește ajutorul economic, însă, cred că dacă ar veni el ar fi extrem de util nu atît celor de la putere, cît viitorului democrației noastre, pentru că eu cred că o economie de piață secretă democrație: este un organism viu care, în mod obiectiv, secretă libertate. Un om angrenat în mecanismele

Interviu realizat de
DORA MEZDREA

(Continuare în pag. a 4-a)

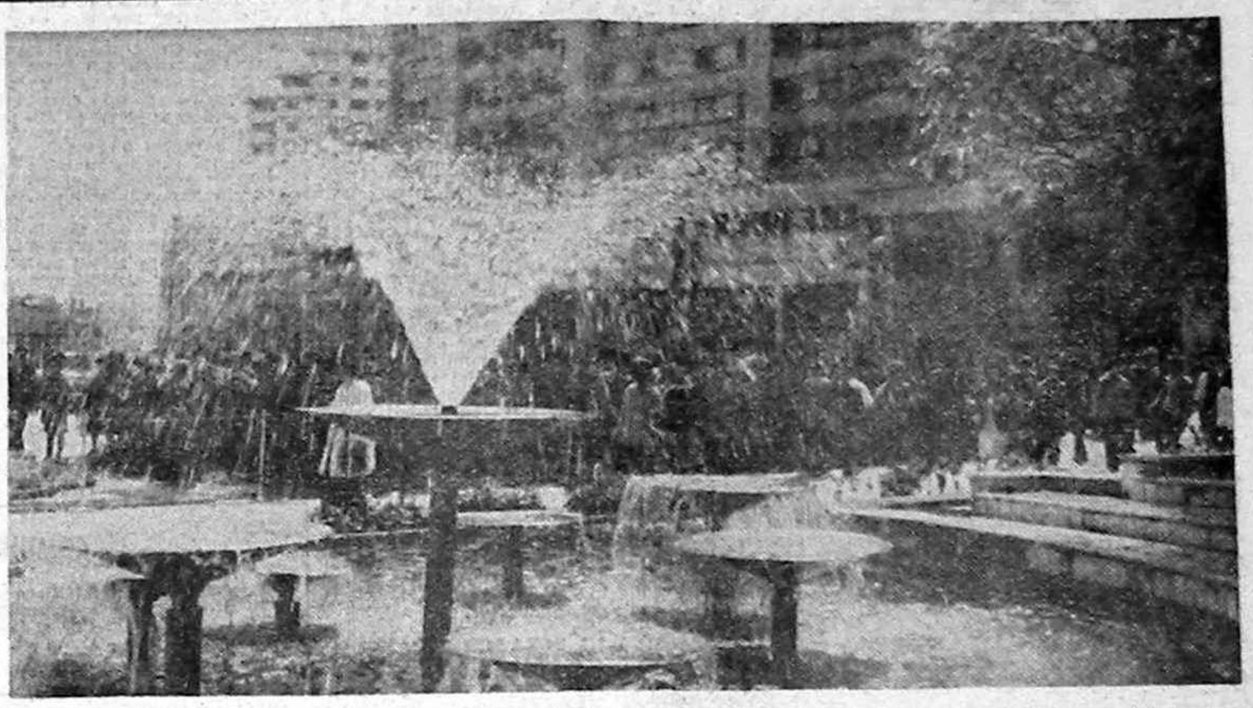

Despre apă... altfel

Regia Generală de Apă București (noua denumire a ICAB-ului), a fost și probabil va mai fi „adrisantul" anumitor... expresii **emanate** de năduful bucureștenilor. Care a fost, care este situația aprovizionării cu apă a Capitalei știm. Nu o dată ne-am întrerupt dușul sau l-am terminat în stil... scoțian, nu o dată am făcut rezerve de apă potabilă, serile mai ales. Și iarăși, nu o dată am contemplat străzile transformate în canale mai mult sau mai puțin navigabile după cîte o ploaie de vară.

Cum se văd lucrurile de către cei care se află — ca să spun așa — de cealaltă parte a barjacadei, am încercat să aflu în documentarea ce a premers scrierii acestui articol. Am constatat astfel că atît membrii Consiliului de Administrație cît și unii lideri sindicali sînt supărați, în special pe televiziune, care prezintă numai aspectele negative legate de activitatea RGA, nu și cauzele care le generează. Asupra acestor cauze mă voi opri ceva mai mult în reportajul de față.

CIRCUITUL APEI POTABILE

Mai întîi mi s-a pus în față o organigramă. Există, conform ei, cinci mari compartimente de activitate: exploatarea apei, exploatarea canalizării, exploatarea stațiilor de epurare, transport-utilate și lucri-agrement, fiecare dintre acestea cuprinzînd mai multe subdiviziuni numite diviziri, secții și formații: captări, tratare apă și apeducte, pompare apă potabilă și industrială, distribuție, secții de canale (Nord și Sud), de pompare ape uzate s.a.m.d.

Dacă vă interesează mai mult cum ajunge (sau cum ar trebui să ajungă) apa la robinetul dumneavoastră, trebuie să parcurgeți un drum cam lung. El începe la captare, la barajul de la Crivina de exemplu. De aici apa este adusă cu ajutorul gravitației (sau al domnului Newton, dacă preferați) pînă la stația de tratare. Se plimbă apoi prin cămine de distribuție, decantoare, filtre și este introdusă în niște rezervoare. Dacă ați vedea-o cum arată la intrare, cînd sînt viituri pe Argeș mai ales, v-ar pieri pofta s-o beți. Urmărind însă fazele prin care trece apa aceasta pînă devine potabilă, ați simți probabil puțin din ceea ce am simțit eu văzîndu-l la lucru pe oamenii de la **stația de tratare Roșu**: respect. La temperaturi joase, iarna, primăvara devreme sau toamna tîrziu, zăpada sau lapovița care se depun pe suprafața apei formează o mizeă lipicioasă: **zaiul**. Același fenomen se produce prin înghețarea stratului superficial al pînzei de apă. O parte din mizeă intră în instalații producînd blocarea grătarelor, deci scăderi de debit. Se evacuează manual și nu e deloc plăcut să minuiești lopata sau sapa ore în șir, ziua — noaptea, pentru a o îndepărta. Un paradox face ca atunci cînd apa curge la robinet cu un debit mai redus ori nu curge deloc, oamenii acestia să muncească mai epuizant. Reduceri de debit se produc și în cazul unor viituri, atunci cînd apa este foarte murdară. Cu o turbiditate mai mare, cum se spune în limbaj tehnic, turbiditatea reprezentînd totalitatea impurităților. Cel puțin asta am reținut eu din explicațiile care mi-au fost oferite.

În apa brută (apa aceea murdară de care vă spuneam înainte) se introduce, în căminele de distribuție, sulfat de azot, pentru decantare, el avînd proprietatea de a fixa impuritățile. În apa filtrată ce trece prin apeducte se introduc un dezinfectant, clorul, după care este dirijată spre stațiile de pompare orășenești. Din rezervoarele de înmagazinare ale acestora apa ajunge la repompare apoi, prin intermediul hidrofoarelor, este la dispoziția dumneavoastră.

Totul pare simplu în teorie. La fața locului, ca să folosesc o expresie „consacrată", treaba se complică. Mai ales cînd oamenii îți spun că n-au piese de schimb pentru pompe, valvolină, vaselină, că n-au decît un minimum de scule și acelea uzate sau improvizate, că n-au mai primit echipament de protecție și de lucru de nu mai știu minte...

Nici în laboratoare situația nu este mult diferită. Analizele (fizico-chimice, bacteriologice) se efectuează aici pe treptele de tratare: apă brută — apă decantată — apă filtrată — apă clorată. Lipsei de recipiente din sticlă i se adaugă lipsa aparatelor de analiză rapidă, astfel că unele determinări se pot întinde pe durata a trei zile;

ALEXANDRU GANE
ILIE COSTACHE

(Continuare în pag. a 2-a)

N-a fost păcăleală

Vineri și sîmbătă n-am apucat pîine pentru că s-a băgat foarte puțină și n-a ajuns la tot puhoiul din cartier. Duminică a fost închis. Așa că am făcut, cu bunica, pîine de casă. S-a întîmplat să am din ce. Luni, 1 aprilie, i-am dat fiului meu cinci lei și l-am trimis la pîine. A venit strigînd că pîinea s-a făcut nouă lei și nu i-au ajuns banii. Uitasem că e întîi aprilie, uitasem că de la întîi aprilie se vor scumpi multe. De fapt știam, dar încă nu percepeam realitatea. Așa că, i-am mai dat cinci lei și a plecat din nou la magazin. Între timp, pîinea se terminase. Nu mai am nici făină, nici drojdie, nici mălai... Știu însă că am făcut un pas spre economia de piață. Dar nu-l simt. Mă întreb dacă sîmbătă viitoare voi cumpăra pîine fără probleme, ținînd în vedere că s-a „liberalizat" și s-a împlinit visul domnului Severin: țăranii n-o mai cumpără pentru porci. De fapt dl ministru încerca să supereze că din această cauză nu se găsește. Să fim serioși... Ieri am rezolvat cu pîinea: a venit soțul meu din turneu, de la Ruse, și a adus cîteva discuri, o pîine și ouă. Că duminică e ziua de Paști. Bune și turnele, păcat că nu se fac în fiecare zi. (G.L.)

Neo-turnătoria comunistă

Existența unei crize sociale de adîncime cu determinare preponderent morală a devenit un loc comun în discursul politic al tuturor. Există primejdia ca tocmai recunoașterea unanimă a acestei realități, repetarea ei retorică pe toate lungimile de undă să sterilizeze orice reacție pozitivă față de ea. Auzim pînă la saturație, în primul rînd de pe buzele celor direct responsabili de situația tragică în care sîntem: „traversăm o perioadă de profundă criză morală". Avem impresia că proclamarea cu insistență a acestui adevăr este folosită ca armură tocmai împotriva depistării și corectării imoralităților socio-politice de tot felul care definesc această criză și la care falsii denunțători ai ei nu vor să renunțe. Trăim în legătură cu nevoia de asanare morală același fenomen pe care l-am înregistrat, cu efecte atît de negative, constînd din demonetizarea și pervertirea ideii naționale folosită demagogic de propaganda ceaușistă și acum de cea a Vetrei românești.

Consider că avem datoria să renunțăm la simpla proclamare teoretică și generală a situației morale dramatice în care sîntem și oridecîte ori dorim să contribuim la asanarea acestei situații, să insistăm asupra unui aspect limitat al crizei indicînd cauzele lui și remediile posibile. În acest sens îmi permit să atrag atenția asupra unui rău moral circumscris în cadrul crizei generale, dar extrem de dăunător: delațiunea. Întotdeauna și îndeosebi în regimurile totalitare forțele de ordine, respectiv de terorizare s-au folosit de delatori. Niciodată însă „turnătoria", așa cum delațiunea este denumită astăzi în popor, nu a luat o amploare așa de mare. Ea a fost organizată la nivel de stat cu mijloace bogate, utilizînd o instituție de bază a regimului comunist: securitatea. Amploarea ei, organizarea ei temeinică, importanța politică, decisivă pentru păstrarea puterii, au făcut ca turnătoria comunistă să se distanțeze de activitățile similare din trecut care, în comparație cu ea, au rămas simple jocuri de amatori. Rău moral prilinuit de turnătoria organizată la nivel înalt a deținut cu mult rău izvorît din rolul ei politic de menținere a puterii comuniste. Imensa majoritate a „turnătorilor", dacă nu chiar unanimitatea lor, nu s-au pretat la aceasta din motive ideologice cu intenția de a apăra comunismul împotriva dușmanilor de clasă. În măsura în care au existat idealiști printre comuniști, aceștia, odată cu experiența dezastruoasă a comunismului aplicat s-au impuținat pînă la dispariția lor aproape totală. Și dacă astfel de rarități au mai existat, totuși aceștia tocmai datorită idealismului lor au refuzat rolul de turnători. Prin urmare armata de turnători care a căpătat în ultima vreme o dimensiune catastrofală (după unii 700.000, după alții 200.000, după alții numai cîteva zeci de mii, greu de precizat) erau recrutați și se pretau la acțiunea lor din motive infamante chiar dacă gradul de imoralitate al acestor motivații era foarte diferit: frica, plata în bani sau obținerea unor avantaje ca posturi bune și ocuparea unor poziții sociale de vîrf, șantajul la care erau supuși în urma descoperirii de către securitate a unor fapte infracționale sau compromițătoare moral. Indiferent cum ajungeau în rîndul „turnătorilor", **față de care orice om simțea aproape instinctiv o repulsie**, această risca să provoace o alunecare pe panta mizeriei morale. Datorită instinctului de autoapărare, această alunecare conducea adesea pînă la pierderea singurei instanțe care îi putea menține pe linia de plutire morală: **propria lor conștiință**. Mulți dintre ei chiar dacă au acceptat inițial să „toarne" din frică, au ajuns să-și denunțe cunoștințele, prietenii și rudele contra plată și nu arareori din motive de răzbunare sau dușmănie personală. „Turnătorii" au ajuns centre de infecție morală răspîndind: neconștiință, minciună, invidie, răzbunare, suspiciune, lașitate. Un puroi cu efecte grave pentru întreaga societate s-a copt sub atenta oblăduire a puterii comuniste. Acesta este genocidul moral, îndrăznesc să spun mai grav prin consecințele sale, chiar decît cel fizic din 16—31 decembrie 1989, pe care l-a făcut securitatea comunistă.

Imediat după decembrie 1989 am simțit cu toții și în primul rînd tinerii care și-au riscat viața și sănătatea că pentru asanarea morală a societății trebuiau să mai facă un sacrificiu: renunțarea la satisfacția răzbunării și chiar la acțiunea de pedepsire care era în mod nor-

MATEI BOILA

(Continuare în pag. a 2-a)

Tovarăși, construiți o societate bolnavă!

Se susține „neabătut" că România a pornit pe drumul „edificării" unei noi societăți. Nu socialist-multilateral dezvoltată, nu capitalistă ci, foarte originală. Ca să fim mai lesne înțeleși și pentru a nu devia de la linia oficială, vom folosi dulcea limbă marxistă. Factorul principal care determină conținutul economico-social al sistemului relațiilor economice, îl constituie proprietatea asupra mijloacelor de producție. Proprietatea se poate defini ca totalitate a raporturilor economice ce se stabilesc între membrii societății în legătură cu însușirea, posesiunea, folosirea și dispoziția mijloacelor de producție și a rezultatelor producției. Ani de zile ne-am bucurat că sîntem proprietari, producători și beneficiari. În mai mică sau mai mare măsură am fost producători. Iar de „beneficiile" aduse de tripla calitate ne bucurăm și astăzi. Lozinca „egalității tuturor membrilor societății" a căzut. Speranțele într-o îmbunătățire a nivelului de trai sînt pe cale de dispariție. Proprietatea asupra mijloacelor de producție, azi numite capital, nu mai este a „tuturor" ci a statului. Și se pare că va rămîne multă vreme neatinsă.

A existat și înainte de 1989 proprietate particulară asupra capitalului. Ea nu atingea nici 1 la sută din întreg patrimoniul colectiv. În prezent toată lumea susține că a înțeles importanța și necesitatea privatizării. S-a produs însă un fenomen în aparență ciudat. Inițiativa liberă care se manifestă în viața economică, este întîmpinată cu reticență și dispreț de foarte mulți „beneficiari". De vină par a fi „privatizații" care sînt acuzați de dorința de îmbogățire rapidă. Dar adevărații vinovați se găsesc în altă parte. Ei inițiază și conduc tendințele de speculă și neprofesionalism. Ei împing investitorii spre descoperirea și folosirea unor soluții murdare

CLAUDIU DOLTU

(Continuare în pag. a 2-a)

DREPTATEA TINERILOR ROMÂNIEI

(Pagina a 3-a)

Încurcă-i, drace, că și mie-mi place

Confruntările de la Convenția națională a F.S.N. păreau să fie doar o furtună într-un pahar cu apă. Executivul fiind acela care ține deocamdată frîiele — și le ține bine — lucrurile păreau a se limita la o banală „ceartă în familie". Dar iată că tensiunile au explodat în plin Parlament, disensiunile dintre adepții platformei „20 mai" și cei ai dlui Roman luînd o amploare greu de bănuit. Vineri, 29 martie a.c. dl. Birlădeanu l-a „desființat" pur și simplu pe dl. Roman și pe adepții săi, într-o filipică ca „în vremurile bune" ale parlamentarismului românesc. **S-a definitivat astfel** ruptura dintre aripa „reformatoare" și cea „conservatoare" a F.S.N., ruptură ale cărei simptome apăruseră cu cîteva zile mai înainte, la Convenție. Se pare că atît inițiativa dlui Birlădeanu cît și demonstrația de „solidaritate" făcută de domnii senatori de Tulcea și Ialomița — ca și cea a precursorilor domniilor lor din Camera Deputaților — nu sînt străine de valul recent de nemulțumire care străbate toate păturile sociale, în special pe cele care sînt mai mult afectate de măsurile de austeritate din ce în ce mai nepopulare luate de Guvern. Dar, **atenție, aceste manifestații contestă modul în care este aplicată reforma și nu necesitatea ei!** Dar, nu face nimic! Pretextul este excelent și trebuie exploatat la maximum nu?

În răspunsul său la filipica dlui Birlădeanu, dl. Severin — atacat direct de președintele Senatului — a afirmat că problemele interne ale F.S.N. nu trebuie aduse în fața Parlamentului, fiind o chestiune strict de organizare internă a partidului. Dar, F.S.N. fiind partidul care se află la putere, este normal ca orice evoluție din interiorul său să afecteze întreaga societate românească, și, deci, să fie un subiect de interes general. Nu văd de ce opinia publică nu trebuie să se intereseze de felul în care „se dau cărțile" în Front. Dl. Severin mai afirmă că acum dau lecții de democrație tocmai cei care au fost „piese de bază" în vechiul partid comunist. Perfect adevărat. Însă acuzația de fățărnicie trebuie să o fi făcut oricine altcineva dar nu reprezentantul celei mai fățarnice formațiuni politice prezente în campania electorală. De ce dl. Severin și colegii domniei sale nu au aderat, spre exemplu la platforma politică a liberalilor, care prevedea o terapie de șoc pentru redresarea economiei românești și au preferat să se adăpostească la umbra unui populism ieftin care le asigura voturile electoratului? Are domnia sa, în aceste condiții, dreptul de a acuza pe alții **de fățărnicie?** Mă îndoiesc! Pe de altă parte, ar fi fost normal ca acuzațiile la adresa vechilor nomenclaviști și adepți ai partidului comunist să fie formulate de o persoană care să nu fi avut nici în clin nici în mînecă cu ideologia incriminată. Oare dl. Severin — care a fost cadru didactic la Academia „Ștefan Gheorghiu" — a predat acolo morala creștină sau dogmele comuniste?

Confruntarea dintre cele două „aripi" ale Frontului nu are nimic de-a face cu principiile. Este o luptă pentru putere pur și simplu — și încă de cea mai joasă speță fiindcă „adversarii" sînt gata să se arunce peste bord unii pe alții pentru a-și păstra sau recuceri puterea. De-o parte a baricadei se situează foștii membri marcanți ai p.c.r. care au fost înlăturați de Ceaușescu pe vremuri sau care l-au părăsit mintenaș, imediat ce a devenit clar că era condamnat la dispariție. Ei au gustat prea mulți ani din delicile „funcțiilor de conducere din aparatul de partid și de stat" pentru a nu încerca să se folosească de actuala stare de nemulțumire pentru a-și recăpăta locul de prim rang în cadrul Puterii. De partea cealaltă, sînt „lupii tineri" — liniile a doua și a treia ale nomenclaturii — care n-au avut loc de manevră pe vremea lui Ceaușescu din cauza „veteranilor" care se eternizau în funcții și care acum doresc cu tot dinadinsul să recupereze timpul pierdut. Cei dintîi — hrăniți în rele — au simțit că momentul este prielnic pentru a-i îndepărta (cu concursul „maselor largi populare") pe cei care le-au „uzurpat" privilegiile, fiind în fata multimilor amețite de foame și frig sloganele egalitariste care au făcut „gloria" comunismului. Ceilalți — simțind că au întins coarda prea mult — au recurs la o diversiune „extra", forfecînd biografiile de vechi „comuniști de nădejde" ale celor dintîi, mizînd pe alergia pe care o are tot românul față de „aristocrația roșie". Scoburile și mijloacele ambelor tabere sînt la fel de murdare și nu au nimic de-a face cu dorința pentru „binele public" pe care o afișează și unii și alții.

Toată tevatura din interiorul Frontului se întîmplă numai și numai pentru că în ultima vreme lumea de pe stradă a început să „se miște". Dacă nu ar fi fost această tendință de a se revolta împotriva Puterii, din ce în ce mai manifestă — nimeni nu ar fi simțit nevoia unei „împeziri" ideologice în cadrul Fron-

CARMEN IANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Conjurații prietenoase

(Ș)OUL DE PAȘTI

Astăzi este vineri. Vineri Mare.

În dimineața aceasta, bogătanii cei mari din Ierusalim au ținut sfat împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.

Zis și făcut în cursul aceleiași zile. Cum? Știți prea bine. Cartea cea sfîntă vă stă acum tuturor la îndemînă.

Astăzi, însă, noi, cum e normal într-o societate liberă și democratică precum a noastră, vom merge la biserică.

Așadar, ne trezim. Apoi vrem să ne spălăm, cum e normal într-o societate liberă. Dar apa nu curge, cum e și firesc într-o democrație ca a noastră. Trecem cu îngăduință senină peste acest detaliu obișnuit al vieții.

După aceea, vrem să ne îmbrăcăm frumos, cum e normal într-o societate liberă. Dar, descoperim că hainele cele bune, cumpărate acum zece ani, nu mai se mai potrivesc. Bajca faptul că s-au mai și ros pe ici, pe colo — cum e și firesc într-o democrație ca a noastră. Bombănim circa două minute, doar atît, fiindcă ne aducem aminte că e și sfîntă. N-avem cum să ne împotrivim și, pînă la urmă, trebuie să punem cu chiu cu cai ceva haine pe noi, pentru că așa e normal într-o societate liberă.

Uităm deliberat de micul detaliu, cum e și firesc într-o democrație ca a noastră, deoarece ne aducem aminte pe loc că a trecut iniți anii. Ile și frigiderul a scăzut la jumătate (nu la preț, ci în conținut!).

Ieșim apoi cu grijă, cum e normal într-o societate liberă, să nu ne vadă vecinii din stînga, ce ne-ar putea bănui că mergem la Alianța Civică, dar nici cei din dreapta, care ar putea crede că ne ducem să-l votăm pe Rațiu fără ei.

Și, conform obiceiului, dintr-o necesitate înțeleasă trecem prin fața celor patruzeci și două de privatizări, bufeturi, consignații și locante, care se află instalate cu dibăcie pe întreg traseul pînă la biserică.

Deodată însă, inima ne tresaltă. În același timp cu a celei trei polițiști care, cum e și firesc într-o democrație ca a noastră, patrulează de zor, în scopul menținerii ordinii și disciplinei pe durata sărbătorilor pascale.

Ne apropiem cu interes de coada ce se zbate nervoasă, țeșită în afară, prin ușa de la intrare a unei consignații.

„Ce se dă?" — întrebăm cu glasul gîtuit de emoție.

„Ouă", — ne răspunde o doamnă, înaltă cît Statuia Libertății, înfundu-și capul de dund „Adevărul" primăvizat fără Nordăceanu. Și adaugă trimițătoare: „Ce să vedeți! E de toate, cum e și firesc într-o democrație ca a noastră!"

Și ne așezăm la rînd. După două ore, cînd apropiem am ajuns, ușiștea pe care se dă de dund teișhea se

FLORIN TOMA

(Continuare în pag. a 2-a)

Biblioteca „Dreptatea"

IULIU MANIU – trei discursuri

— selectate, prezentate și adnotate de Alexandru Aurel N. Morariu. Editura „Anima".

Cele trei discursuri ale lui Iuliu Maniu cuprinse în broșura de față nu pot oferi, evident, o imagine exhaustivă asupra complexei personalități a celui care a fost marele om politic Iuliu Maniu. Discursurile sînt culese și comentate cu o nostalgică tandrețe de un om care a fost, cu siguranță, contemporan cu marele om politic și care îl le restituie cu ingrijire și simplitate.

Broșura debutează cu un „Cuvînt înainte" care motivează publicarea celor trei discursuri : ea „ar permite studierea lor de către istoric, aruncînd lumini noi asupra circumstanțelor politice de atunci". Iată un model pe cît de **nobil** pe atît de **actual** : redarea istoriei, înaintarea memoriei care a fost falsificată, furată tuturor.

În dorința de a face clar demersul său, dl. Morariu face un scurt istoric : „cum a ajuns Iuliu Maniu deputat în Parlamentul de la Budapesta". Un alt element benefic este readucerea în actualitate a unor cărți care este bine să stea la atenția editorilor noștri : (George Barițiu — „Părți alese din istoria Transilvaniei", Ion Clopotel — „Revoluția de la 1918 și Unirea Ardealului cu România", A.C. Popovici — „Stat și națiune", Totodată dl. Morariu schițează rolul Partidului Național Român din Transilvania în menținerea idealurilor de unitate și dreptate ale românilor din Transilvania. Partidul a fost declarat ilegal și dizolvat în 1893 dar a continuat să acționeze și chiar a îndrăznit, mult mai tîrziu, în 1905, să iasă din politica sa pasivă și să participe la alegerile parlamentare la care, în 1906 a fost ales deputat în Parlamentul de la Budapesta Iuliu Maniu.

Primul discurs ținut de Iuliu Maniu în 21 mai 1906, reprodus după ziarul „Unirea" din 3 iunie 1906, este cel în care Iuliu Maniu cere statuarea votului universal atenționînd parlamentul de la Budapesta că nu respectă propriile sale legi — în cazul de față cea referitoare la egala îndreptățire a naționalităților, cuprinsă în articolul 44 din 1868.

Desigur că luările de cuvînt ale lui Iuliu Maniu de atunci, din demnitatea și curajul cu care acesta obișnuia să spună lucrurilor pe nume : „Vedem că acest guvern stă în serviciul acelui sistem de guvernare, care de la 1867 încoace ține ingrădită validitatea acelor puteri naturale, care intr-adevăr susțin țara aceasta(...) pentru că servește aceiași sistem de guvernare care de la 1867 conduce destinele țării acestela spre nefericirea ei și nu se poate astfel caracteriza decît cu cuvîntul : dominațiunea exclusivismului de rasă și de clasă". Patriotismul lui Iuliu Maniu este unul de înaltă ținută — un patriotism bun care nu se confundă cu naționalismul pernicios. „Punctul de plecare al politicii noastre este ca fiecărei popor el țării acestela să-și aibă în statul acesta condițiunile dezvoltării economice, culturale și politice".

* Cel de al doilea discurs reprodus după „Gazeta Transilvaniei" nr. 261 din 29 noiembrie 1924 este mai curînd „o interpelare cu privire la aruncarea în aer a monumentelor istorice de la Blaj". Este vorba despre monumentul de pe Cîmpia Libertății și de Crucea lui Iancu, aruncate în aer în noaptea de 24 noiembrie 1923, momente care erau simbolul dorinței de libertate a poporului român. În această interpelare Iuliu Maniu atenționează asupra unui „lucru foarte periculos : nimicirea totală a ordinei de drept. Iar eu, care țin la legi, trebuie să văd cu durere că o cruce, care e sfîntită și care servește pentru scopuri bisericești, e scoasă fără nici o pedeapsă de la locul ei de destinațiune și se nimicește".

* Cel de al treilea discurs este de asemenea o interpelare făcută de Iuliu Maniu în ziua de 16 februarie 1905, reprodus după ziarul „Unirea" nr. 7 din 20 februarie 1905. Este vorba despre „intervenția cu privire la introducerea limbii maghiare în armată". Altă modalitate de a mentine demnitatea și suveranitatea nației române a fost, pentru Iuliu Maniu, aceea de a le aduce aminte celor din parlamentul de la Budapesta că : „Mai înainte limba latină era limba oficială de stat", obligîndu-i astfel să recunoască drepturile românilor din Transilvania integrată imperiului austroungar. Partidul lui Iuliu Maniu se situează : „contra năzuințelor de a maghiariza instituțiile statului" și pe poziția de apărare a drepturilor poporului român : „Eu nu mă voi teme niciînd să reprezint interesele poporului meu".

DORA MEZDREA

Dacă e marți, e Baltazar

PERPETUA LIBERALIZARE

Insușindu-și, bănuim, sugestiile noastre, Biroul de presă al guvernului n-a mai difuzat obișnuitele buletine informative, astfel încît domnul Bogdan Baltazar a putut citi în liniște materialele care, poate, ne vor parveni în scris săptămîna viitoare. Prima știre difuzată a infirmat deducția noastră logică dintr-un articol anterior, în care demonstram că cea de a doua etapă de liberalizare va fi urmată, conform teoremei rostogolirii buigărului de zăpadă și a legii fundamentale a lui Murphy („cînd un lucru începe prost, se termină și mai prost") de o a treia, apoi de o a patra etapă. Nu, nu este așa, ne recunoaștem greșeala : odată „liberalizarea" pornită, ea devine perpetuă. Sarabanda prețurilor nu mai poate fi stopată. Guvernul a intrat în rolul ucenicului vrăjitor. La 1 aprilie cursul oficial al dolarului a devenit 60 lei. Ca urmare a devalorizării leului și a scumpirii importurilor după această dată se va relua procesul de negociere a prețurilor „liberalizate" în prima etapă (la mîtii noiembrie). „Prețurile concrete, determinate prin negocieri, vor trebui însă să se încadreze în indicii maximi de creștere, stabiliți prin hotărîre guvernamentală, a menționat purtătorul de cuvînt, reamintind că, atît compensațiile cît și creșterile salariilor vor fi suportate de fiecare agent economic prin efort propriu și nu prin majorarea prețurilor produselor.

Costurile produselor din import, cu excepția petrolului și gazelor, se vor stabili pe baza prețurilor externe în valută și a cursului oficial al leului, plus comisionul societății de import-export, plus impozitul pe circulația mărfurilor, tîrzîind practic, către infinit.

SUBVENȚII

În 1991 vor fi subvenționate de stat : energia electrică, gazele, transportul pe bază de abonamente, chiriile, ceea ce va reprezenta circa 43 miliarde lei.

Pentru unele produse din industria extractivă se vor aloca 28 miliarde.

De asemenea, în agricultură, pentru îngrășăminte chimice, substanțe de combatere a dăunătorilor și medicamente de uz veterinar vor fi suplinite de la buget 7 miliarde lei.

IMPOZITE

În 1990 întreprinderile de stat au obținut un profit de 129 miliarde lei. Impozitul pe profit a însumat 64 miliarde, restul fiind folosit de unitățile economice. În 1991 se preconizează realizarea unui profit de 137 miliarde lei, impozitul estimat fiind de 66 miliarde lei. Dividendele statului vor putea fi definite pe baza bilanțului anual.

SOMERI

Situația numerică a forței de muncă neocupată se prezintă astfel : în iarnă, 286.500 persoane au rămas fără lucru, menținîndu-li-se însă „la cerere" (pe asta chiar că n-o crede nimeni) contractul individual de muncă și fiind plătite din fondurile de șomaj, de către Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale. Majoritatea fiind din construcții, o parte isi va relua activitatea, restul devenind, legal, șomeri.

În afara acestora, la 30 martie erau înregistrați oficial 25.353 șomeri.

Disponibilitățile de locuri de muncă sînt, contrar așteptărilor, reduse și insuficiente : 10.000 de „posturi" în minerit, industria ușoară, mecanizarea agriculturii, construcții de șosele. Ultima soluție : întoarcerea la munca pămîntului.

HANDICAPAȚI

Dl. Baltazar a arătat că anul trecut sumele alocate pentru acțiunile de asistență socială au fost de două ori mai mari decît în 1989. Adică, vorba domnului Plesu, s-a dublat nimicul. Handicapaților li s-au acordat facilități de transport, reducerea achiziționarea protezelor etc. În unitățile de profil au fost angajați defectologi, psihologi, îngrijitori etc. adică „personal specializat necalificat" (ceea ce nu s-a mai menționat), revenind în medie un cadru la 10 persoane (de la 1 la 30). S-a dublat de asemenea rația de hrană, a sporit salariul personalului cu 20 %, iar alocația copiilor problemă s-a majorat cu 150 %, încurajîndu-se astfel reintegrarea lor în familii.

PUȘCĂRIAȘI

Delegația britanică trimisă de o asociație umanitară patronată de prințul de Wales pentru restaurarea pavilionului de copii al spitalului din Deva este formată, într-adevăr, din 9 deținuți și 2 condamnați la locul de muncă. Ei vor efectua munca fizică (zugrăveli, zidărie) și vor veni însoțiți de supraveghetori. La urma urmei nu s-a înțeles de ce s-au speriat oamenii atît de tare, doar, pînă de curînd, copiii și pușcăriașii autohtoni munceau cot la cot pe tarlalele agriculturii cooperatiste. Așa că, precedente de colaborare fructuoasă există.

Despre hîrjoneala purtătorului de cuvînt cu „România Mare", „România liberă", „Adevărul" și „Editura Presa Națională" vă vom relata într-un număr viitor.

GILDA LAZĂR

COMUNICAT

Comisia Municipiului București, constituită în temeiul D.L. 118/1990, aduce la cunoștința persoanelor care au dosare înregistrate pe anul 1990 și ianuarie 1991 să se prezinte la AFDPR în str. Mîntuleasa nr. 10 pentru ridicarea hotărîrilor.

Bucureștiul va rămîne fără lapte

Apariția la TV a d-lui ministru Dimărescu, în seara zilei de 27.03.1991, în dialog cu presa, a avut darul de a ne stopa și ultima speranță prin răspunsurile date, referitor la măsura lustă de guvern de aplicarea celei de a doua etape a liberalizării prețurilor.

Rămînem interziși de calitatea răspunsurilor, de modul cum justifică guvernul aplicarea acestei liberalizări și mai ales cum dl. ministru a căutat să arunce „pisica" în curtea producătorilor din industria alimentară, ei fiind principalii vinovați de lipsa alimentelor din magazine întrucît „le stochează" așteptînd păcălelia la 1 aprilie. Este jenant și în adevăr limp firmitor la adresa consumatorilor cînd dilanul ministrul scoate asemenea panglici.

Dar, așa cum zice ardeleanul, că tăt omul să stie, o să vă-o spun pe șia oabă, fără menajamente, să fie toată lumea informată, cum a gîndit guvernul emanat din vidul revoluției și trecînd la această liberalizare a prețurilor, că, vezi doamne, organismele internaționale direct interesate de aplicarea în România a reformelor spre economia de piață și de declare multumite de modul cum frumosul și poliglotul nostru prim ministru își conduce echipa de guvernanți.

Societatea Comercială „Miorița" S.A. (fosta Întreprindere de Industrializarea Laptelui București), analizînd posibilitățile ce se întrevăd după 1 aprilie, a făcut și înaintat memorii justificative economico-financiar la Departamentul Alimentației, Ministerul Agriculturii și Alimentației, Parlament, Președinție (conducerea Societății fiind primită de dl. consilier al președintelui, Galia). Nici pînă azi nu s-a luat nici o măsură menită să asigure funcționarea în continuare a acestei Societăți cu rol de aprovizionare cu lapte și produse lactate proaspete a populației Capitalei, fiind singurul agent economic cu acest profil.

În aceste condiții Societatea nemaiîind subvenționată după 1 aprilie 1991 va fi nevoită să renunțe la fabricarea produselor de bază, care sînt nerentabile (laste de consum, sau să încalce ordonanța, menținînd numai producția a ingerului).

Care este justificarea măsurii :

In urma negocierii la laptele materie primă, în sezonul din S.A.I. policitat la 1 lei/l, iar cel de la producători, respectiv un preț de 1,8 lei/l.

Pornind de la acest preț achiziție a laptelui primă, la care se adaugă cheltuielile legate de producție, se obține :

Din prelucrare a 1 000 l materie primă, se obțin produse de bază :

— 900 l lapte de consum 1,8 la sută grăsime ;

— 100 kg smîntînă de rezultă 24,2 kg unt cu 82 grăsime.

1. Venituri ce se pot realiza :

a. lapte de consum 8,84 lei/l (1,16 lei reprezintă comercial și ICM) = 1 000 lei.

b. unt : 24,2 kg x 112 lei (12,9 lei reprezintă comercial și ICM) = 2 [illegible]

Total venituri = 7 [illegible] – 10 686 lei.

2. Cheltuieli.

— materie primă : 1 000 l x 15 lei = 15 000 lei

— cheltuieli prelucrare = 4 000 lei

Total venituri = 7 [illegible] 4 000 = 19 000 lei.

Rezultă că, prin prelucrarea a 1 000 l lapte materie primă și produsele de bază, la preț de consum și unt, se realizează o pierdere de 8 314 lei.

În condițiile în care Societatea prelucrează în prezent 300 – 0 l se va înregistra o pierdere de 2 494 000 lei, iar la nivel anual 910 383 000 lei.

Acum, cînd guvernul a hotărît soarta aprovizionării capitalei cu lapte și produse lactate dezastruoasă, fiind cei 2 [illegible] riați ai Societății Comerciale vor fi nevoiți să pleze pe „calea laptelui" [illegible] ranța că guvernul va fi [illegible] re să asigure măcar [illegible] trandafiri.

Dr. ALEXANDRU [illegible]

Cine recepționează semnalul?

Ajungîndu-ne la cunoștință că la Trustul de Instalații și Automatizări București (TRIAB), la Sector Producție Industrială, există perspectiva ca un număr de cîteva sute de oameni să fie licențiați din serviciu — problemă socială de certă importanță, — am căutat să vedem care este exact situația.

Din relatările culese la fața locului am aflat că de un bun interval de timp unitatea — de recunoscută specializare și unică în țară — nu mai are de lucru. Pe de o parte din lipsă de contracte și comenzi și de cealaltă parte din lipsă de materii prime, din care cel mai mult ar afecta nelivrările de la Policolor (care și el...). Cam această este contextul actual și de aici provin problemele referitoare la menținerea sau renunțarea la personalul existent : acesta a trecut pînă acum și prin faza concediilor de odihnă și a celor fără plată.

Dacă nu apare la orizont nici o comandă și nici un pic de materie primă, nu se întrevede nici o soluție. Chiar nu mai are nimeni nevoie de instalații de automatizare și nu se poate rezolva în vreun fel problema materiei prime ? Poate recepționează cineva acest semnal. Nouă, datele problemei nu ni se par cu totul insolubile.

Despre apă... altfel

(Urmare din pag. 1)

timp în care parametrii apei se pot modifica mult.

☆

Împreună cu trei lideri sindicali am vizitat într-o dimineață stația orășenească de pompare Griviță, aflată în apropierea hotelurilor Parc și Flora. Înainte de asta am trecut pe lîngă podul Constanța. O avarie pe o arteră de apă potabilă transformase carosabilul într-un lac în miniatură. Circulația era blocată. O furgonetă Volkswagen a trecut totuși, apa ajungîndu-i pînă aproape de geamul portierei. Celelalte mașini au făcut cale întoarsă, căutînd o rută ocolitoare. Nervoși, șoferii gesticulau către douătrei vidanje care aspirau apa pentru a o deversa în gurile de canal din Piața Presei Libere.

Pe un loc viran, la vreo sută de metri mai încolo, o echipă înarmată cu tîrnăcoape, lopeți și un soi de excavator hîrbuit, încerca să descopere vanele pentru a putea închide artera și localiza spărtura. Tonele de gunoi depozitat acolo îngreunau considerabil operațiunea, iar reproșurile lucrătorilor vizau pasivitatea ADP-ului și a poliției față de cei dornici să scape cît mai repede de resturi.

În incinta stației de pompare stăm de vorbă cu șeful acesteia, dl. Fuță Mihail. Și domnia-sa ni se plînge de lipsuri. Sînt deficitare materialele de întreținere și reparații, materialele necesare pentru curățenie, reactivii, sticlăria de laborator, sulfatul de argint folosit pentru determinarea clorurilor etc. Nici personalul de întreținere și reparații (electricieni, mecanici, mașiniști) nu este suficient. O altă problemă o reprezintă nivelul mare de zgomot (ce depășește uneori 120 de decibeli) din sala pompelor. Închipuiți-vă un om pus să lucreze în astfel de condiții 8 ore, fără echipament de protecție... Este adevărat că s-au obținut sporuri, dar 170 de lei pe lună pot compensa pierderea treptată a auzului ?

DEFICIENȚE ȘI PROMISIUNI

Chiar în fața căminelor studențești, de partea cealaltă a canalului (fost rîul Dîmbovița ce tale Bucureștiul se găsește stația de pompare Grozăvești. Veche de peste o 100 de ani, urmează să devină muzeu. De-adevăratelea. În clădirile din curte se află centrul diviziei pompare, exploatarea apei, divizia rețele și divizia transport utilaje.

Că sistemul de alimentare cu apă a Capitalei este decompensat, știam. Mi s-a explicat pe îndelete și cauza acestei decompensări : nu există stații de tratare de rezervă care să preia funcțiuni suplimentare și să permită astfel efectuarea unor reparații capitale și modernizări la cele care sînt acum în funcțiune. Reparații de care ar fi mare nevoie. Stația Arcuda are și ea o vechime de aproximativ 100 de ani ; ca va fi inlocuită, ni se spune, cu o stație de captare și tratare proiectată a fi construită în zona Crivina—Ogrezeni. Termenul de punere în funcțiune ar fi trimestrul IV 1993...

O altă cauză a deficiențelor în alimentarea cu apă o constituie lipsa capacităților de transport de la stațiile de tratare pînă la rezervoarele stațiilor de pompare orășenești. O soluție care se preconizează este construirea unui apeduct între viitoarea stație Crivina și nodul hidrotehnic Bragadiru.

În curs de execuție este mărirea capacității de pompare a stației Sud, actualmente total depășită capacitiv. De altfel zona cu cele mai mari probleme în alimentarea cu apă este zona de sud (Giurgiului — Berceni). Cele 4 rezervoare care se vor adăuga celor 8 existente nu rezolvă însă definitiv problema. De aceea se intenționează pozarea încă unui apeduct între nodul Bragadiru și stația Sud, cu termen de finalizare mai 1992.

Trebuie avut în vedere că stația Sud prezintă un pericol deosebit în exploatare. Nu sînt prevăzute goliri de avarie, iar lucrările se fac în condiții deosebite. Și avarii sînt cu duiumul. Determinate de vechimea instalațiilor, de calitatea proastă a materialelor (după 2 ani de exploatare conductele de otel sînt „sită"), de superficialitatea constructorilor (de exemplu nerealizarea protecțiilor la coroziune și electrocoziune), de lucrări abandonate s.a.m.d.

Dar despre toate acestea și despre viața lucrătorilor de la canalizare, într-un număr viitor.

ANUNȚ

Comitetul de inițiativă compus din Asociația „15 Noiembrie", P.N.T.-C.D. Brașov, P.N.L., filiala Brașov, A.F.D.P. filiala Brașov, a inițiat ridicarea Catedralei „Înălțarea Domnului" în orașul Brașov. Vă rugăm să participați alături de noi prin donații în lei și valută în conturile deschise pentru acest scop :

Cont colector în lei 45363011 prin B.C. Brașov
Cont colector în $ 47983003 prin B.S.A. Brașov
Cont colector în D.M. 4798013015 prin B.S.A. Brașov
Cont colector în $ 4798013025 prin B.S.A. Brașov

Cu speranța că veți fi alături de noi, vă mulțumim.

Dumnezeu să vă răsplătească pentru osteneliile dumneavoastră.

Secretar general,
CHIRILOVICI TIBERIU

Tovarășul Sașa (după unii Șura) Bardenko se află — vrem să credem — pe ultima sută de metri a activității sale politice. Pașii i-au devenit nesiguri, gîndirea întunecată, ochii împăienjeniți de ură stalinistă. Un cadavru viu tulburînd „consensul" unui Parlament aflat și el în agonie...

După un trecut glorios în cadrul mișcării comuniste naționale și internaționale, după aservirea economiei românești intereselor imperialismului sovietic, după două decenii de pensie nomenclaturistă, acest personaj a revenit spectaculos în viața noastră politică începînd cu data de 22 decembrie 1989.

Legăturile cu tradiția stalinistă nu au fost abandonate : ele au reapărut cu o forță de nebănuit în atitudinea de azi a președintelui Senatului României. În mod firesc se naște următoarea întrebare: cine și de ce a avut interesul reactivării politice a tov. Birlădeanu? Apariția sa nu poate constitui decît un balast, o compromitere a oricărui program, a oricărui partid. Un asemenea act de complicitate denotă infantilism, nepricepere sau de-a dreptul rea credință.

CADAVRUL VIU

În toată această perioadă a guvernării feseniste Alexandru Birlădeanu s-a remarcat prin conservatorism politic și economic, printr-un populism ieftin și nu în ultimul rînd prin inconsistența intervențiilor sale (a se vedea în acest sens ultimul atac pe care președintele Senatului l-a declanșat împotriva cabinetului Petre Roman, atac susținut de o argumentare dezlinată).

Pe lîngă colaborationismul său cu ocupantul sovietic, Alexandru Birlădeanu se face vinovat și de fals intelectual prin dobîndirea în condiții dubioase a titlului de academician în anul 1953. Care este opera teoretică (asupra celei practice ne-am edificat, domnule Mihai Drăgănescu) a acestui individ? Inexistența vreunui curs universitar, a vreunei lucrări de doctorat ne conduce cu siguranță la ideea că titlul amintit este de la [illegible] și [illegible] de [illegible] și [illegible] de [illegible] și [illegible] de

DREPTATEA TINERILOR ROMÂNIEI

TRADIȚIE

Se împlinesc 61 de ani de la înființarea Organizației de tineret a Partidului Național-Țărănesc.

La 23—24 martie 1930 a avut loc Congresul de înființare a Organizației Tineretului Național-Țărănesc în conducerea căruia se aflau: Nistor Badea — președinte, Victor Jinga — vicepreședinte, Anton Alexandrescu — secretar general. Organizația din Basarabia se intitula „Obștea tineretului moldovean", cea din Transilvania „Chemarea" iar cea din Banat „Chemarea Banatului".

Organ de presă era „Flamura verde" (verdele simbolizînd cîmpurile înverzite, cît și tinerețea) al cărui prim număr a apărut la 20 aprilie 1930. Statutul prevedea că puteau face parte tineri între 18—35 ani, organizația urmînd a fi o sursă de revitalizare a partidului.

După un interval de 55 ani, la 17—18 noiembrie 1990, Organizația de tineret și-a reluat activitatea prin adoptarea noului regulament de funcționare în cadrul Convenției Naționale a Tineretului P.N.Ț.-C.D.

Florian Bichir

AGENDA

MARȚI 26 MARTIE

Din inițiativa Organizației de tineret a P.N.Ț.-C.D., la sediul din Bulevardul Carol I nr. 34 a avut loc întîlnirea dintre reprezentanții organizațiilor de tineret ale partidelor: PNL, PNT-CD, PSD, PER, UDMR. Cu acest prilej dl. Marinescu a făcut o prezentare a programului TEMPUS inițiat de Consiliul European privind schimburile de tineri între țările est-europene și Comunitatea Europeană.

JOI 28 MARTIE

În cadrul seminarului de politică dl. profesor Corneliu Zeană a vorbit în fața unei numeroase asistențe, despre structurile europene extrastatale.

ANUNȚ

Organizația de tineret a sectorului 2 vă anunță că s-a înființat: Societatea literară „Dimitrie Cantemir". Înscrierile se primesc la sediul sectorului 2, Bulevardul Carol I nr. 55, luni, marți și vineri, orele 16—20.

COMUNICAT

Cu privire la apariția proiectului legii învățămîntului, organizațiile de elevi: Anexa-TUNT și Tineretul Colegial Național Liberal propun o întîlnire cu toate organizațiile de elevi, politice și nepolitice, în vederea discutării unor probleme legate de învățămîntul preuniversitar. Ne puteți contacta la sediul PNT-CD din B-dul Carol I nr. 34 sau la sediul PNL din strada Caimatei nr. 10, etaj 3.

Topul organizației de elevi

A. ROCK	B. POP
1. METALLICA — Master of puppets	1. DEPECHE MODE — World in my eyes
2. KREATOR — Agent brutality	2. PET SHOP BOYS — So hard
2. SCORPIONS — Tease me please me	3. PHIL COLLINS — Do you remember
4. ANTHRAX — In my world	4. A-HA — Crying in the rain
5. ANIHILATOR — Alice in hell	5. VANILLA ICE — Ice ice baby.

COMENTARIUL TOPULUI

Fără a avea timbrul vocii lui DOMOZINĂ sau 100 km/h ai lui ILIE DOBRE să încercăm să comentăm acest top.

În top ROCK pe primul loc, de data aceasta METALLICA. Interesantă acum va fi reacția fanilor IRON MAIDEN din organizația noastră. De urmărit, nu?

KREATOR pe locul doi cu „Agent brutality" fără comentarii...

Ei, și am ajuns la locul al III-lea. Fanii SCORPIONS poate nu ese de numeroși ca iubitorii lui METALLICA (reținuți, POATE) reușesc să-și mențină și în această săptămînă „preferința" deci „Tease me please me" pe locul 3.

Pe 4 și 5, ANTHRAX cu „In my world", respectiv, ANIHILATOR cu „Alice in hell", prezențe familiare nouă, deci — NIMIC NOU PE 4 SI 5 — o idee pentru domnul SERGIU NICOLAESCU. Cine știe?

Am ajuns, așadar, la POP.

Fanii DEPECHE MODE sînt și de data aceasta cei mai puternici. Pentru a III-a oară pe primul loc se situează formația lor, de data aceasta cu melodia „World in my eyes". Hei, voi cei care-i iubiți pe BROS sau NEW KIDS, unde sînteți?

Pe locul 2, PET SHOP BOYS cu „So hard" de trei săptămîni în topul nostru! Remarcabil.

PHIL COLLINS urcă acum pe 3. „Do you remember" zic eu că merită.

Oricum, A-HA pe 4 o prezență foarte familiară. Pe 5, o prezență nouă, VANILLA ICE cu melodia „Ice ice baby". De urmărit și acest.

Au „comentat" pentru dumneavoastră
CIP DUMITRU
și MIHAI BUGA

Voci de mulți oameni

Mă întreb azi ca supraviețuitor al iernii ce trecu, cum trecu, unde sînt făgăduințele dinaintea Duminicii Ortodoxiei: Perioada în care au lucrat la parametrii înalți „aspersoarele" puterii provizorii, împrăștiind cele mai bizare zvonuri. Toate relele vin de la țărăniști și liberali în lipsa UDMR-ului. Am fost scuipat, hulit, molestat pentru că sînt țărănist; da tovarăși, sînt țărănist, și vreți să știți de ce?

Pentru că pe 22 am strigat „JOS COMUNISMUL". Pentru că respect martirii neamului, pe toți cei ce-au luptat cu hordele bolșevice și-au umplut gropile comune ale închisorilor comuniste, pe toți cei ce-au supraviețuit acestor barbarii.

Sînt țărănist pentru că urăsc minciuna, ticăloșia, zîmbetele perfide, pentru că iubesc libertatea, detest putreziciunile morale, lașitatea și mizeria sufletească.

Pentru că nu voi putea fi niciodată de acord cu acei care-și ucid stăpînii alături de care ani de-a rîndul au umilit poporul, jefuind și pîngărindu-i cultura și tradițiile creștine, pentru a scăpa de judecata poporului.

Sînt țărănist pentru că iubesc pămîntul în care de milenii putrezesc oasele înaintașilor noștri și nu fug din calea nedreptăților.

Sînt țărănist pentru că nu sînt „om de bine — de rău" ci sînt simplu OM.

Om cu frica lui DUMNEZEU, cu mîinile pline de bătături, cu copii goi și flămînzi, cu 50% din salariu, fără neamuri sus puse, cu patru pereți umezi ce nu sînt ai mei, fără bani de rație, cu nevasta bolnavă, fără medicamente, lumină și căldură.

Știu ele scaunele puterii că greutatea lor apasă tot mai greu pe suferințele noastre?

Știu ele ce înseamnă a pierde tot ce se poate pierde?

OLTEANU CRISTIAN
— muncitor 25 ani —
Bălești

Blitz... și nu prea

JON BON JOVI și-a petrecut Revelionul împreună cu colegii de formație în îndepărtata Japonie. Pentru scurtul turneu și-a întrerupt munca în studio cu chitaristul Aldo Nova în Montreal (Canada). În 1991 nu va apărea nici un LP al lui JON BON JOVI. „Fanii trebuie să aștepte pînă la începutul lui 1992".

După uriașul turneu în toată lumea, s-au liniștit și cei de la DEPECHE MODE.

DAVE GAHAN, ANDY FLETCHER, MARTIN GORE, ALAN WILDER s-au hotărît să facă un concediu secret, de care să nu știe nici cei mai buni prieteni.

În Germania domnește rumoarea în legătură cu biografia lor, fiind supărați încă pe editura care a scos cuprinzătoarea carte fără aprobarea lor, făcîndu-se chiar demersuri juridice pentru publicarea unor fotografii.

De la 26.03. AC/DC vor fi iar în turneu în Germania. ANGUS va veni cu 6 uniforme de școală și 10 chitare." Va fi un iad, din care fiecare va pleca transpirat. Garantat!" promite el.

GURAU ANDREEA

IDEAL NEÎMPLINIT

Departe de a fi o „revoluție de catifea", revoluția română din decembrie 1989 ne pare acum tuturor doar un vis îndepărtat. A fost pentru o națiune întreagă o zvîcnire a spiritului, o redeșteptare unitară a vremurilor lui Ștefan cel Mare sau ale lui Mihai Viteazul. Din păcate, doar atît!

Urmăriți de neagra stafie comunistă, tineri și tinere înaintau cu piepturile dezgolite spre moartea nevăzută, dar care pentru ei nu mai avea măsură și nici însemnătate. Am scris „urmăriți" căci undeva în spate, în acele zile, foști mari comuniști și securiști puneau din nou mîna pe putere, împingînd pe alții în glăsarele morții.

Chiar dacă Timișoara le-a încurcat puțin socotelile loviturii de stat, tot ei au fost aceia care au beneficiat de sufletele pure sacrificate pe altarul unei voințe izvorîte din curcubee de suflete prea multă vreme tinute în întuneric.

Să ne reamintim crisparea actualului președinte din acele zile fierbinți. O frică vecină cu obsesia îl urmărea și pe el și pe acel nucleu de „revoluționari" actualmente senatori, deputați, miniștri, colonei etc. O frică că vor scăpa puterea.

Ce-i drept, nu s-au invocat multe motive pentru legitimitatea acelui provizorat, decît cîteva și acelea ținînd de domeniul trecutului „odios".

Nu știu dacă cineva în acele clipe își dădea seama, dar siguranța cu care dl. Iliescu vorbea despre necesitatea unei ordini pentru evitarea haosului, aducea puțin cu acele lungi discursuri la auditia cărora trebuia să elogiem pe orator.

Semăna foarte bine, ier prin asta nu făceați altceva, d-le președinte, decît să ne amintiți că ați fost un elev silitor al școlii demagogiei comuniste, mai ales cînd lungile dv. fraze erau presărate cu leit-motivul: „tovarăși"... ! Nici nu se răcise bine trupurile sfîrșecate de lăcomia morții ale tinerilor noștri frați sau surori și dumneavoastră întocmeați foi, liste, programe, platforme, titluri care mai de care mai bombastice, mai umflate de minciuni și ipocrizie.

Stăteați și făceați bilanțuri și alegeri, care sună „mai bine" sau „care sună ca dracu", iar afară se murea pentru un vis, pentru un ideal înfrînt încă de atunci de cînd el abia se năștea — idealul de libertate.

Un tînăr ca doctorul Filipoiu nu a putut face parte dintre „băieții" dv. căci a fost prea tînăr cînd a întrebat ce să căutăi la ambasade sovietică, în schimb, dintre aceia învățați cu mocnița, în schimb, dintre aceia învățați cu mocnița chinăria comunistă ați știut să vă faceți scut cîteva luni mai tîrziu cînd pas cu pas repetați greșelile lui Ceaușescu, greșeli pe care le bîgîiseșe în cursul revoluției la TV cu acea certitudine în glas identică parcă, cu angajamentul luat de a nu se mai întîmpla așa.

Totuși, chiar dacă mai tîrziu nu i-ați mai putut confrunta pe studenții Pietei Universității cu tancurile din iarnă, i-ați pus față în față cu ceva și mai rău, cu ura mineresca împinsă pînă la grotesca imagine a hețiocorăriei umane.

Dîndu-vă seama de greutatea cu care poți echilibra o balanță pe tolerele căreia se află într-o parte o țară întreagă, iar de cealaltă o clică doritoare de putere, ați apelat în prima jumătate a anului 1990 la dictonul latin „Dezbină și stăpînește!".

Ați dezbinat un popor, ați înăbușit o dorință unanimă, alinînd pe mulți dintre noi la acea apatie în prezența căreia omul se mulțumește cu ceea ce are și brusc devine pesimist și sfîndește reabilitarea economică și morală doar pe filiera cincinalelor ridicate la pătrat.

Nu v-ați dat seama de un risc pe care de altfel nici nu vi l-ați asumat, nu v-ați dat seama că dreptatea va face din aceia care o poartă drept steag o armată invincibilă a binelui.

De cealaltă parte este această armată. Și ea va învinge!

Unii filozofi socotesc că tolocuirea unui rău cunoscut cu altul necunoscut este periculoasă și au dreptate atunci cînd această rocadă de decoruri are loc doar prin răscumpărarea greșelilor altora cu sînge nevinovat.

Noi am fost excepția care a confirmat regula și am plătit scump pentru asta.

MAGDALENA STAN

1 NEWROZ 2603

„Atunci cînd munții se vor sfărma, ne vom risipi și noi"
(vechi proverb Kurd)

Faptul că sîntem tineri ne îndreptățește la multe, dar misiunea noastră, cea mai grea și cea mai sfîntă este cea de permanentizare a memoriei celor mulți care s-au jertfit tocmai pentru ca noi, cei de astăzi, să existăm, să ne bucurăm de viață.

Cînd spun aceste lucruri mă gîndesc la faptul că ne-a fost dat să trăim un sfîrșit de mileniu pe cît de zbuciumat pe atît de căluzitor în ceea ce privește mersul nostru, al întregii omeniri. Pentru ca viitorul acesta pe care îl gîndim să fie așa cum îl dorim va trebui să știm a învăța că niciodată apropelui tău nu trebuie să-i faci vreun rău, ci să-i ajuți chiar dacă pentru început numai sufletul îi poți dărui. Și dacă alături de noi, românii, au fost în Decembrie 1989 multe din popoarele lumii, e nevoie ca acum, noi, românii, să fim alături de un popor care, prin bunătatea și dîrzenia sa, se ascamănă cu noi, poporul kurd, popor care în aceste zile își regăsește identitatea sa națională și caută să se reunească în granițele aceluiași stat.

Partidul nostru, care a fost un partid al democrației autentice de la înființare și pînă la interzicere și care astăzi militează pentru respectarea drepturilor omului în virtutea legilor internaționale multilateral admise, a participat prin mișcarea sa studențească la invitația de sîmbătă, 23 martie 1991, făcută de K.X.K.E.L.B. — Asociația Studenților din Kurdistan în Europa, Filiala România —, în cinstea sărbătorii NEWROZ-ului.

Acum 2603 ani, poporul kurd, sub conducerea flerarului Kawe a pus capăt regimului de teroare și asuprire, dar vicisitudinile vremii au impus acestui popor de munteni ocupații peste ocupații, una dintre cele mai crude fiind cea otomană. Deși au avut o perioadă de libertate în iurul anului 1988, cînd a fost renusă Constituția Liberală din 1876—1878, acest popor nu-și regăsește liniștea nici după anii 1920 cînd cu toate că problema kurdă a fost adusă în prim plan de președintele american W. Wilson, iar prin tratatul de la Sevres forțele aliate erau de acord cu formarea unui stat independent al kurdistan-ului, nu s-a concretizat nimic în această direcție, ba, mai mult, acest popor a fost în decursul anilor exterminat pentru țelul său, în unele zone chiar în masă.

Sărbătoarea NEWROZ-ului a avut loc anul acesta sub semnul unei triple semnificații:

— 2603 ani de la prima sa eliberare;

— 3 ani de la groaznicul moment al uciderii celor 15 mii de locuitori nevinovați ai orașului Halabja din martie 1988, de către Saddam Hussein;

— 1 an de la începutul mișcării de eliberare a poporului kurd, luptă care continuă în aceste zile cu succese deosebite, revoluționarii kurzi deținînd controlul asupra teritoriilor naționale.

Mi-a revenit cinstea ca, participînd la această aniversare, să pot purta discuții cu studenții kurzi din Iran, Irak, Siria și Turcia care, pe lîngă faptul că au apreciat răspunsul la invitația făcută de ei, mi-au spus și două lucruri care m-au încălzit ca român: **„Nu există popor mai omenos și mai bun ca voi, care știți să îndurați pînă atunci cînd considerați că trebuie să renașteți".** (B.M., 26 ani, doctorand în inginerie tehnică), **„Noi kurzii, deși ne aflăm despărțiți pe teritoriile a cinci state, sîntem astăzi coordonați de același muchi, iar muchiul acesta e Unitatea, deviza noastră fiind Independența".** (B.M. 27 ani, medic).

În cadrul întîlnirii ațiți eu, ca membru al Partidului Național Țărănesc — Creștin și Democrat cît și colegii liberali, ne-am bucurat de o prețuire exemplară, de o permanentă atenție și ospitalitate în mijlocul studenților kurzi, urîndu-le acestor nemaipomeniți oameni ca anul ce vine sărbătoarea să aibă loc pe plaiurile liberele ale Kurdistanului, iar kurzii, îmbrăcați în acel frumos „Bancu Toila", costum popular kurd, să-și manifeste bucuria, aducîndu-și aminte de peregrinările prin țara noastră.

DAN FUCIU
— student —

ISTORIA P.N.Ț. ÎN DATE (III)

În toamna anului 1927 Partidul Național Țărănesc a început campania pentru a veni la guvernare. În acest scop a fost anunțată tinerea primului congres P.N.Ț., la Alba Iulia, pe 1 octombrie. La 24 noiembrie 1927 a încetat din viață Ion I.C. Brătianu. În fruntea guvernului Regența numindu-i pe Vintilă Brătianu. După mari manifestații ostile guvernului, culminînd cu demonstrația din București — 40 000 de oameni — și nesatisfacerea cererilor adresate Regenței, Partidul Național Țărănesc și-a retras deputații și senatorii din Parlament, hotărînd constituirea unui for politic propriu la Alba Iulia. Din păcate, acțiunea a fost înțeleasă ca „anarhistă" chiar de personalități ca Nicolae Iorga. Speriat de amploarea pe care urma să o aibă manifestația de la Alba Iulia, guvernul liberal a concentrat puternice forțe militare. În dimineața de 6 mai 1928 la Alba Iulia, pe platoul din preajmă se aflau peste 100 000 de cetățeni care s-au declarat împotriva guvernului liberal. A urmat destășurarea congresului P.N.Ț. Populația nemulțumită a încercat un marș asupra Bucureștiului, dar acțiunea s-a eșuat. Simultan cu adunarea de la Alba Iulia au avut loc manifestări la București, Craiova, Brăila și Iași. Adunarea de la Alba Iulia a fost cea mai mare acțiune organizată vreodată de un partid politic. Intrucît Regența nu a dat satisfacție cererilor formulate la Congresul de la Alba Iulia la 10 iunie 1928, de îndepărtare a guvernului liberal și de aducere la putere a unui guvern P.N.Ț., conducerea Partidului Național Țărănesc a hotărît constituirea unui parlament care să funcționeze paralel cu cel existent, alcătuit din deputați și senatori P.N.Ț., precum și candidații înfrînți în alegerile din 1927.

Demisia lui Vintilă Brătianu din 4 noiembrie 1928 a venit tîrziu, după presiunea populară exercitată asupra guvernului. După discuții cu conducerile partidelor, găsind altă soluție Regența a chemat la 8 noiembrie 1928 pe Iuliu Maniu să formeze noul guvern.

La 10 noiembrie 1928 Partidul Național-Țărănesc ajungea pentru prima dată la conducerea țării. Aducerea la putere a național-țăraniștilor a fost primită cu vie satisfacție de popor, aceasta fiind decis să lupte împotriva oligarhiei.

Guvernul era alcătuit din: Iuliu Maniu — președintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Vaida-Voevod — ministru de interne, Aurel Vlad — ministru cultelor și artelor, Mihai Popovici — ministru de finanțe, Pantelimon Halippa — ministru de stat și lucrări publice, Ion Mihalache — ministru agriculturii și domeniilor, Gh. Gh. Mironescu — ministru afacerilor străine, Grigore Iunian — ministru de justiție, Sever Dan — ministru sănătății, Virgil Madgearu — ministru industriei și comerțului, gen. Henri Cihoski — ministru de război, gen. Nicolae Alerva — ministru comunicațiilor, Nicolae Costăchescu — ministru instrucțiunii, Ion Răducanu — ministru muncii și ocrotirilor sociale, miniștrii de stat: Sever Bocu, Voicu Nițescu, Teofil Sauciuc-Săveanu, subsecretarii de stat: Ion Lugojanu, D. R. Ioanițescu, Aurel Dobrescu, Eduard Mirto, Virgil Potîrcă.

În ziua de 19 noiembrie Consiliul de Miniștri a ridicat cenzura asupra tuturor publicațiilor ce apăreau în țară și ridicarea stării de asediu.

Pentru alegerile parlamentare P.N.Ț. a încheiat cartel electoral cu Partidul Social-Democrat, Partidul German din România, Partidul Popular Maghiar și Gruparea gazetarilor independenți. Alegerile s-au soldat cu victoria categorică a listei P.N.Ț. care a întrunit 2.206.922 voturi adică 77,76% respectiv 348 mandate dintre care au fost repartizate aliaților în alegeri astfel: 9 — PSD, 6 — Partidul German, 3 — gazetarilor și 2 — Partidului Maghiarilor. A fost urmat de PNL cu 6,55% — 13 mandate. A fost cel mai mare succes electoral realizat vreodată de un partid în România Interbelică.

Pentru prima dată în România, guvernul a dat dreptul pe viitor femeilor de a vota și de a fi alese în consiliile comunale și județene.

La 7 octombrie a încetat din viață regentul Gheorghe Buzdugan, care a creat o stare dificilă deoarece nu exista un statut al Regenței care să stabilească alegerea viitorului regent. Pînă la alegerea altui regent guvernul a decis să exercite prerogativele regale. Membru al Regenței va fi ales Constantin Sărăteanu, înalt magistrat, consilier al Înaltei Curți de Casație, cu 493 de voturi pentru și 37 împotrivă.

În urma discuțiilor avute cu Victor Precup — omul principelui Carol — Iuliu Maniu și-a dat acordul la susținerea revenirii acestuia pe tron. Carol a plecat în dimineața zilei de 6 iunie 1930 cu un avion din München și a ajuns la București la 22,05. Iuliu Maniu a însărcinat pe Alexandru Vaida-Voevod împreună cu prefectul poliției să-l aștepte la aeroport, dar acesta nu a sosit cu cursa Paris-București. Văzînd că prințul nu a sosit cei doi au plecat. Datorită întîrzierilor Carol a sosit la 23,05 la Bănesa și a fost condus la palatul Cotroceni unde a fost întîmpinat de principele Nicolae.

Iuliu Maniu a demisionat în seara zilei de 7 iunie cînd s-a format un guvern național țărănist condus de Gh. Gh. Mironescu, care urmărea organizarea actului restaurației. Întrunită în ședință comună Adunarea Deputaților și Senatul a decis investirea lui Carol cu rege al României cu 485 de bile albe și o bilă neagră, Iuliu Maniu a fost desemnat de rege la 13 iunie să formeze guvernul.

FLORIAN BICHIR
(va urma)

„ACTUALITATEA ȘTIINȚIFICĂ"

Se inaugurează o nouă rubrică săptămînală „Actualitatea științifică" ce dorește să vă prezinte cele mai noi realizări din domeniul cercetării științifice mondiale. Prioritatea va fi acordată știrilor de ultimă oră atît pentru a familiariza cititorul cu problematica extrem de variată a științei contemporane cît și pentru a servi de exemplu tinerilor ce fac primii pași pe tărîmul atît de spinos al cercetării. Notele prezentate sînt scurte reznmate ale articolelor apărute în reviste de specialitate de largă circulație și conțin în mod obligatoriu datele (numele revistei, numărul volumului, pagina și anul apariției) necesare pentru ca cititorul interesat să poată consulta articolul original.

Lect. Dr. Octavian Gheorghe Dutiu

Australia verde

Programul australian „Un miliard de arbori" prevede refacerea pădurilor pe o suprafață de 10 milioane de hectare, echivalentul a 10% din suprafețele defrișate pînă în prezent. Programul de replantare este eșalonat pe o perioadă de 10 ani.

În ultimii 150 de ani pe continentul australian au fost defrișate peste 160 milioane de hectare dintre care 40 milioane hectare de pădure (jumătate din suprafața totală) și 63 milioane de hectare de arbuști și altă vegetație xerofilă (o treime din suprafața totală). Sărăturarea solului, eroziunea și oxidarea lui fac ca anual Australia să suporte o pagubă de peste 1 miliard de dolari australieni. Pentru stoparea definitivă a acestor procese se prevăd lucrări specifice în valoare de peste 2,5 miliarde dolari.

Legislația australiană obligă societățile forestiere să replantăze imediat suprafețele exploatate. Asociațiile de voluntari, societățile forestiere ca și organele administrației locale au reușit ca în perioada 1985—1988 să plantese aproximativ 201 milioane de arbori. O experiență deosebită au acumulat în acest domeniu fermele specializate în silvicultură (în Australia de Vest urmează să fie dată în exploatare o mare întreprindere pentru exploatarea lemnului avînd ca sursă de materie primă numai astfel de ferme). Replantarea suprafețelor defrișate se va face cu sorturi de pomi de înaltă productivitate obținute prin cele mai noi procedee de ingineerie genetică. Din costul total al acestei operații administrația centrală va suporta numai 2% (47 milioane de dolari), restul cheltuielilor urmînd să fie suportate de firme și persoane particulare.

Our Planet 7, 1, 1990

Finanțarea cercetării științifice în Statele Unite

Bugetul federal pentru anul 1991 înaintat spre aprobarea Congresului S.U.A. prevede pentru dezvoltarea științifică și tehnologică suma de 66 miliarde dolari, cu 2 miliarde mai mult decît în 1990. Pentru prima dată aproape întreaga creștere a finanțării (1,5 miliarde $), este îndreptată spre domenii civile și nu militare. Dacă pînă în prezent cercetările militare absorbeau între 64 și 69%, din întreaga sumă, în anul 1991 această proporție va scădea pînă la 61%, pentru ca în viitor să scadă și mai mult.

Bugetul Fundației Naționale pentru Știință, principalul sponsor al cercetării fundamentale, reprezintă 2,4 miliarde $ (cu 14,4% mai mult decît în anul 1990). Creșterea cea mai mare se prevede pentru cheltuielile legate de pregătirea specialiștilor în domeniul științelor exacte și al noilor tehnologii.

Suma de 47 milioane de dolari va fi alocată pentru începerea construcției a doi detectori ultrasensibili pentru undele gravitaționale (unul la Pasadena pentru Caltech și al doilea pentru MIT în Cambridge). 4 miliarde de dolari sînt evarsați pentru începerea construcției a două telescoape în domeniile optic și infraroșu aviad ogiunzile cu diametrul de 8 metri ce vor fi amplasate în cele două emisfere ale Globului. Programul de cercetare a Antarcticei va primi un plus de 23 milioane de dolari, dintre care 17 milioane vor fi folosite pentru combaterea poluării acestui continent.

În anul 1989 a fost creat Comitetul de Științe al Pămîntului care are ca sarcină coordonarea la nivel federal a activităților legate de programul multinațional „Modificările Globale". Acest program își propune să investigheze impactul negativ asupra naturii al factorilor antropogeni (arderea combustibililor fosili, folosirea fluorocarburilor ce distrug stratul de ozon etc.). Finanțarea acestui proiect ajunge la suma de 853 milioane de dolari (cu 43% mai mult decît în anul 1990). Bugetul NASA va creste cu 4,3% atingînd suma de 15 miliarde de dolari. O parte importantă a acestei sume va fi folosită pentru realizarea unui sistem cosmic de observare a Pămîntului, legat de asemenea de programul „Modificările Globale". O altă parte va fi folosită pentru realizarea satelitului artificial al Lunii, „Lunar Observer" a cărui lansare este planificată pentru anul 1993 cu scopul de a realiza o cartografiere detaliată a întregii suprafețe lunare de pe o orbită circumlunară.

Science News 71, 137, 1990

Microcontacte electrice

Firma americană Apllied Materials Inc. din statul California a pus la punct o metodă de depare a dielectricilor ce permite obținerea unor contacte electrice cu diametrul mai mic decît o jumătate de micron, folosind pentru aceasta un jet de plasmă cu o presiune mai mică de 0,1 torr. Pentru a micșora timpul necesar depării e fost folosit un cîmp magnetic rotitor ce produce o creștere suplimentară a gradului de ionizare al plasmei.

Electr. Design 22, 12, 1989

Satelit artificial al Lunii lansat de Japonia

Anul trecut, în Japonia a fost lansat primul satelit artificial al Lunii. În greutate de 13 kilograme, acest satelit a fost lansat cu o rachetă purtătoare japoneză. Satelitul este prevăzut a realiza determinarea temperaturii și a cîmpului electric la suprafața Lunii. Datele transmise de satelit ajung la bordul stației interplanetare MUSES-A după care sînt retransmise pe Pămînt. În felul acesta, Japonia devine al treilea stat, după S.U.A. și U.R.S.S., care lansează și exploatează sateliți artificiali ai Lunii.

Agenția de presă KYODO, Japonia

Noi tipuri de calculatoare

Firma japoneză NEC a început producția unei noi generații de calculatoare mai rapide și mai compacte folosind în locul elementelor semiconductoare contacte Josephson. Viteza de transport a informației în aceste calculatoare este de 20—30 de ori mai mare decît în cazul celor executate folosind circuitele integrate din siliciu sau arseniură de galiu iar consumul energetic cu trei ordine de mărime mai mic. Noul circuit integrat supraconductor este alcătuit din patru straturi supraconductoare din oxizi de niobiu și aluminiu cu o grosime de 0,9 microni, poate înmagazina 4 kbit și funcționează la temperatura heliului lichid.

În viitor se încearcă realizarea unei noi generații de calculatoare pe baza noilor materiale supraconductoare la temperaturi înalte, a căror temperatură critică este mai mare de 77 K, temperatura azotului lichid.

New Scientist, 35, 1710, 1990

Gena etilenei

Cercetătorii americani au izolat gena ce codifică o enzimă care la rîndul său controlează sinteza etilenei. Etilena reprezintă un regulator natural al procesului de maturizare al fructelor iar inactivarea acestei gene poate încetini acest proces ceea ce este extrem de util pentru creșterea timpului de transport și stocare a legumelor și fructelor, în stare proaspătă.

Biotechnology, 7, 970, 1990

Pagină realizată de: DUMITRU CIPRIAN în colaborare cu: MONICA POPESCU și MIHAI BUGA

DREPTATEA TINERILOR ROMÂNIEI

TRADIȚIE

Se împlinesc 61 de ani de la înființarea Organizației de tineret a Partidului Național-Țărănesc.

La 23—24 martie 1930 a avut loc Congresul de înființare a Organizației Tineretului Național-Țărănesc în conducerea căruia se aflau: Nistor Badea — președinte, Victor Jinga — vicepreședinte, Anton Alexandrescu — secretar general. Organizația din Basarabia se intitula „Obștea tineretului moldovean", cea din Transilvania „Chemarea" iar cea din Banat „Chemarea Banatului".

Organ de presă era „Flamura verde" (verdele simbolizînd cîmpurile înverzite, cît și tinerețea) al cărui prim număr a apărut la 20 aprilie 1930. Statutul prevedea că puteau face parte tineri între 18—35 ani, organizația urmînd a fi o sursă de revitalizare a partidului.

După un interval de 55 ani, la 17—18 noiembrie 1990, Organizația de tineret și-a reluat activitatea prin adoptarea noului regulament de funcționare în cadrul Convenției Naționale a Tineretului P.N.Ț.-C.D.

Florian Bichir

AGENDA

MARȚI 26 MARTIE

Din inițiativa Organizației de tineret a P.N.Ț.-C.D., la sediul din Bulevardul Carol I nr. 34 a avut loc întîlnirea dintre reprezentanții organizațiilor de tineret ale partidelor: PNL, PNT-CD, PSD, PER, UDMR. Cu acest prilej dl. Marinescu a făcut o prezentare a programului TEMPUS inițiat de Consiliul European privind schimburile de tineri între țările est-europene și Comunitatea Europeană.

JOI 28 MARTIE

În cadrul seminarului de politică dl. profesor Corneliu Zeană a vorbit în fața unei numeroase asistențe, despre structurile europene extrastatale.

ANUNȚ

Organizația de tineret a sectorului 2 vă anunță că s-a înființat: Societatea literară „Dimitrie Cantemir". Înscrierile se primesc la sediul sectorului 2, Bulevardul Carol I nr. 55, luni, marți și vineri, orele 16—20.

COMUNICAT

Cu privire la apariția proiectului legii învățămîntului, organizațiile de elevi: Anexa-TUNT și Tineretul Colegial Național Liberal propun o întîlnire cu toate organizațiile de elevi, politice și nepolitice, în vederea discutării unor probleme legate de învățămîntul preuniversitar. Ne puteți contacta la sediul PNT-CD din B-dul Carol I nr. 34 sau la sediul PNL din strada Caimatei nr. 10, etaj 3.

Topul organizației de elevi

A. ROCK	B. POP
1. METALLICA — Master of puppets	1. DEPECHE MODE — World in my eyes
2. KREATOR — Agent brutality	2. PET SHOP BOYS — So hard
2. SCORPIONS — Tease me please me	3. PHIL COLLINS — Do you remember
4. ANTHRAX — In my world	4. A-HA — Crying in the rain
5. ANIHILATOR — Alice in hell	5. VANILLA ICE — Ice ice baby.

COMENTARIUL TOPULUI

Fără a avea timbrul vocii lui DOMOZINĂ sau 100 km/h ai lui ILIE DOBRE să încercăm să comentăm acest top.

În top ROCK pe primul loc, de data aceasta METALLICA. Interesantă acum va fi reacția fanilor IRON MAIDEN din organizația noastră. De urmărit, nu?

KREATOR pe locul doi cu „Agent brutality" fără comentarii...

Ei, și am ajuns la locul al III-lea. Fanii SCORPIONS poate nu ese de numeroși ca iubitorii lui METALLICA (reținuți, POATE) reușesc să-și mențină și în această săptămînă „preferința" deci „Tease me please me" pe locul 3.

Pe 4 și 5, ANTHRAX cu „In my world", respectiv, ANIHILATOR cu „Alice in hell", prezențe familiare nouă, deci — NIMIC NOU PE 4 SI 5 — o idee pentru domnul SERGIU NICOLAESCU. Cine știe?

Am ajuns, așadar, la POP.

Fanii DEPECHE MODE sînt și de data aceasta cei mai puternici. Pentru a III-a oară pe primul loc se situează formația lor, de data aceasta cu melodia „World in my eyes". Hei, voi cei care-i iubiți pe BROS sau NEW KIDS, unde sînteți?

Pe locul 2, PET SHOP BOYS cu „So hard" de trei săptămîni în topul nostru! Remarcabil.

PHIL COLLINS urcă acum pe 3. „Do you remember" zic eu că merită.

Oricum, A-HA pe 4 o prezență foarte familiară. Pe 5, o prezență nouă, VANILLA ICE cu melodia „Ice ice baby". De urmărit și acest.

Au „comentat" pentru dumneavoastră
CIP DUMITRU
și MIHAI BUGA

Voci de mulți oameni

Mă întreb azi ca supraviețuitor al iernii ce trecu, cum trecu, unde sînt făgăduințele dinaintea Duminicii Ortodoxiei: Perioada în care au lucrat la parametrii înalți „aspersoarele" puterii provizorii, împrăștiind cele mai bizare zvonuri. Toate relele vin de la țărăniști și liberali în lipsa UDMR-ului. Am fost scuipat, hulit, molestat pentru că sînt țărănist; da tovarăși, sînt țărănist, și vreți să știți de ce?

Pentru că pe 22 am strigat „JOS COMUNISMUL". Pentru că respect martirii neamului, pe toți cei ce-au luptat cu hordele bolșevice și-au umplut gropile comune ale închisorilor comuniste, pe toți cei ce-au supraviețuit acestor barbarii.

Sînt țărănist pentru că urăsc minciuna, ticăloșia, zîmbetele perfide, pentru că iubesc libertatea, detest putreziciunile morale, lașitatea și mizeria sufletească.

Pentru că nu voi putea fi niciodată de acord cu acei care-și ucid stăpînii alături de care ani de-a rîndul au umilit poporul, jefuind și pîngărindu-i cultura și tradițiile creștine, pentru a scăpa de judecata poporului.

Sînt țărănist pentru că iubesc pămîntul în care de milenii putrezesc oasele înaintașilor noștri și nu fug din calea nedreptăților.

Sînt țărănist pentru că nu sînt „om de bine — de rău" ci sînt simplu OM.

Om cu frica lui DUMNEZEU, cu mîinile pline de bătături, cu copii goi și flămînzi, cu 50% din salariu, fără neamuri sus puse, cu patru pereți umezi ce nu sînt ai mei, fără bani de rație, cu nevasta bolnavă, fără medicamente, lumină și căldură.

Știu ele scaunele puterii că greutatea lor apasă tot mai greu pe suferințele noastre?

Știu ele ce înseamnă a pierde tot ce se poate pierde?

OLTEANU CRISTIAN
— muncitor 25 ani —
Bălești

Blitz... și nu prea

JON BON JOVI și-a petrecut Revelionul împreună cu colegii de formație în îndepărtata Japonie. Pentru scurtul turneu și-a întrerupt munca în studio cu chitaristul Aldo Nova în Montreal (Canada). În 1991 nu va apărea nici un LP al lui JON BON JOVI. „Fanii trebuie să aștepte pînă la începutul lui 1992".

După uriașul turneu în toată lumea, s-au liniștit și cei de la DEPECHE MODE.

DAVE GAHAN, ANDY FLETCHER, MARTIN GORE, ALAN WILDER s-au hotărît să facă un concediu secret, de care să nu știe nici cei mai buni prieteni.

În Germania domnește rumoarea în legătură cu biografia lor, fiind supărați încă pe editura care a scos cuprinzătoarea carte fără aprobarea lor, făcîndu-se chiar demersuri juridice pentru publicarea unor fotografii.

De la 26.03. AC/DC vor fi iar în turneu în Germania. ANGUS va veni cu 6 uniforme de școală și 10 chitare." Va fi un iad, din care fiecare va pleca transpirat. Garantat!" promite el.

GURAU ANDREEA

IDEAL NEÎMPLINIT

Departe de a fi o „revoluție de catifea", revoluția română din decembrie 1989 ne pare acum tuturor doar un vis îndepărtat. A fost pentru o națiune întreagă o zvîcnire a spiritului, o redeșteptare unitară a vremurilor lui Ștefan cel Mare sau ale lui Mihai Viteazul. Din păcate, doar atît!

Urmăriți de neagra stafie comunistă, tineri și tinere înaintau cu piepturile dezgolite spre moartea nevăzută, dar care pentru ei nu mai avea măsură și nici însemnătate. Am scris „urmăriți" căci undeva în spate, în acele zile, foști mari comuniști și securiști puneau din nou mîna pe putere, împingînd pe alții în glăsarele morții.

Chiar dacă Timișoara le-a încurcat puțin socotelile loviturii de stat, tot ei au fost aceia care au beneficiat de sufletele pure sacrificate pe altarul unei voințe izvorîte din curcubee de suflete prea multă vreme tinute în întuneric.

Să ne reamintim crisparea actualului președinte din acele zile fierbinți. O frică vecină cu obsesia îl urmărea și pe el și pe acel nucleu de „revoluționari" actualmente senatori, deputați, miniștri, colonei etc. O frică că vor scăpa puterea.

Ce-i drept, nu s-au invocat multe motive pentru legitimitatea acelui provizorat, decît cîteva și acelea ținînd de domeniul trecutului „odios".

Nu știu dacă cineva în acele clipe își dădea seama, dar siguranța cu care dl. Iliescu vorbea despre necesitatea unei ordini pentru evitarea haosului, aducea puțin cu acele lungi discursuri la auditia cărora trebuia să elogiem pe orator.

Semăna foarte bine, ier prin asta nu făceați altceva, d-le președinte, decît să ne amintiți că ați fost un elev silitor al școlii demagogiei comuniste, mai ales cînd lungile dv. fraze erau presărate cu leit-motivul: „tovarăși"... ! Nici nu se răcise bine trupurile sfîrșecate de lăcomia morții ale tinerilor noștri frați sau surori și dumneavoastră întocmeați foi, liste, programe, platforme, titluri care mai de care mai bombastice, mai umflate de minciuni și ipocrizie.

Stăteați și făceați bilanțuri și alegeri, care sună „mai bine" sau „care sună ca dracu", iar afară se murea pentru un vis, pentru un ideal înfrînt încă de atunci de cînd el abia se năștea — idealul de libertate.

Un tînăr ca doctorul Filipoiu nu a putut face parte dintre „băieții" dv. căci a fost prea tînăr cînd a întrebat ce să căutăi la ambasade sovietică, în schimb, dintre aceia învățați cu mocnița, în schimb, dintre aceia învățați cu mocnița chinăria comunistă ați știut să vă faceți scut cîteva luni mai tîrziu cînd pas cu pas repetați greșelile lui Ceaușescu, greșeli pe care le bîgîiseșe în cursul revoluției la TV cu acea certitudine în glas identică parcă, cu angajamentul luat de a nu se mai întîmpla așa.

Totuși, chiar dacă mai tîrziu nu i-ați mai putut confrunta pe studenții Pietei Universității cu tancurile din iarnă, i-ați pus față în față cu ceva și mai rău, cu ura mineresca împinsă pînă la grotesca imagine a hețiocorăriei umane.

Dîndu-vă seama de greutatea cu care poți echilibra o balanță pe tolerele căreia se află într-o parte o țară întreagă, iar de cealaltă o clică doritoare de putere, ați apelat în prima jumătate a anului 1990 la dictonul latin „Dezbină și stăpînește!".

Ați dezbinat un popor, ați înăbușit o dorință unanimă, alinînd pe mulți dintre noi la acea apatie în prezența căreia omul se mulțumește cu ceea ce are și brusc devine pesimist și sfîndește reabilitarea economică și morală doar pe filiera cincinalelor ridicate la pătrat.

Nu v-ați dat seama de un risc pe care de altfel nici nu vi l-ați asumat, nu v-ați dat seama că dreptatea va face din aceia care o poartă drept steag o armată invincibilă a binelui.

De cealaltă parte este această armată. Și ea va învinge!

Unii filozofi socotesc că tolocuirea unui rău cunoscut cu altul necunoscut este periculoasă și au dreptate atunci cînd această rocadă de decoruri are loc doar prin răscumpărarea greșelilor altora cu sînge nevinovat.

Noi am fost excepția care a confirmat regula și am plătit scump pentru asta.

MAGDALENA STAN

1 NEWROZ 2603

„Atunci cînd munții se vor sfărma, ne vom risipi și noi"
(vechi proverb Kurd)

Faptul că sîntem tineri ne îndreptățește la multe, dar misiunea noastră, cea mai grea și cea mai sfîntă este cea de permanentizare a memoriei celor mulți care s-au jertfit tocmai pentru ca noi, cei de astăzi, să existăm, să ne bucurăm de viață.

Cînd spun aceste lucruri mă gîndesc la faptul că ne-a fost dat să trăim un sfîrșit de mileniu pe cît de zbuciumat pe atît de căluzitor în ceea ce privește mersul nostru, al întregii omeniri. Pentru ca viitorul acesta pe care îl gîndim să fie așa cum îl dorim va trebui să știm a învăța că niciodată apropelui tău nu trebuie să-i faci vreun rău, ci să-i ajuți chiar dacă pentru început numai sufletul îi poți dărui. Și dacă alături de noi, românii, au fost în Decembrie 1989 multe din popoarele lumii, e nevoie ca acum, noi, românii, să fim alături de un popor care, prin bunătatea și dîrzenia sa, se ascamănă cu noi, poporul kurd, popor care în aceste zile își regăsește identitatea sa națională și caută să se reunească în granițele aceluiași stat.

Partidul nostru, care a fost un partid al democrației autentice de la înființare și pînă la interzicere și care astăzi militează pentru respectarea drepturilor omului în virtutea legilor internaționale multilateral admise, a participat prin mișcarea sa studențească la invitația de sîmbătă, 23 martie 1991, făcută de K.X.K.E.L.B. — Asociația Studenților din Kurdistan în Europa, Filiala România —, în cinstea sărbătorii NEWROZ-ului.

Acum 2603 ani, poporul kurd, sub conducerea flerarului Kawe a pus capăt regimului de teroare și asuprire, dar vicisitudinile vremii au impus acestui popor de munteni ocupații peste ocupații, una dintre cele mai crude fiind cea otomană. Deși au avut o perioadă de libertate în iurul anului 1988, cînd a fost renusă Constituția Liberală din 1876—1878, acest popor nu-și regăsește liniștea nici după anii 1920 cînd cu toate că problema kurdă a fost adusă în prim plan de președintele american W. Wilson, iar prin tratatul de la Sevres forțele aliate erau de acord cu formarea unui stat independent al kurdistan-ului, nu s-a concretizat nimic în această direcție, ba, mai mult, acest popor a fost în decursul anilor exterminat pentru țelul său, în unele zone chiar în masă.

Sărbătoarea NEWROZ-ului a avut loc anul acesta sub semnul unei triple semnificații:

— 2603 ani de la prima sa eliberare;

— 3 ani de la groaznicul moment al uciderii celor 15 mii de locuitori nevinovați ai orașului Halabja din martie 1988, de către Saddam Hussein;

— 1 an de la începutul mișcării de eliberare a poporului kurd, luptă care continuă în aceste zile cu succese deosebite, revoluționarii kurzi deținînd controlul asupra teritoriilor naționale.

Mi-a revenit cinstea ca, participînd la această aniversare, să pot purta discuții cu studenții kurzi din Iran, Irak, Siria și Turcia care, pe lîngă faptul că au apreciat răspunsul la invitația făcută de ei, mi-au spus și două lucruri care m-au încălzit ca român: **„Nu există popor mai omenos și mai bun ca voi, care știți să îndurați pînă atunci cînd considerați că trebuie să renașteți".** (B.M., 26 ani, doctorand în inginerie tehnică), **„Noi kurzii, deși ne aflăm despărțiți pe teritoriile a cinci state, sîntem astăzi coordonați de același muchi, iar muchiul acesta e Unitatea, deviza noastră fiind Independența".** (B.M. 27 ani, medic).

În cadrul întîlnirii ațiți eu, ca membru al Partidului Național Țărănesc — Creștin și Democrat cît și colegii liberali, ne-am bucurat de o prețuire exemplară, de o permanentă atenție și ospitalitate în mijlocul studenților kurzi, urîndu-le acestor nemaipomeniți oameni ca anul ce vine sărbătoarea să aibă loc pe plaiurile liberele ale Kurdistanului, iar kurzii, îmbrăcați în acel frumos „Bancu Toila", costum popular kurd, să-și manifeste bucuria, aducîndu-și aminte de peregrinările prin țara noastră.

DAN FUCIU
— student —

ISTORIA P.N.Ț. ÎN DATE (III)

În toamna anului 1927 Partidul Național Țărănesc a început campania pentru a veni la guvernare. În acest scop a fost anunțată tinerea primului congres P.N.Ț., la Alba Iulia, pe 1 octombrie. La 24 noiembrie 1927 a încetat din viață Ion I.C. Brătianu. În fruntea guvernului Regența numindu-i pe Vintilă Brătianu. După mari manifestații ostile guvernului, culminînd cu demonstrația din București — 40 000 de oameni — și nesatisfacerea cererilor adresate Regenței, Partidul Național Țărănesc și-a retras deputații și senatorii din Parlament, hotărînd constituirea unui for politic propriu la Alba Iulia. Din păcate, acțiunea a fost înțeleasă ca „anarhistă" chiar de personalități ca Nicolae Iorga. Speriat de amploarea pe care urma să o aibă manifestația de la Alba Iulia, guvernul liberal a concentrat puternice forțe militare. În dimineața de 6 mai 1928 la Alba Iulia, pe platoul din preajmă se aflau peste 100 000 de cetățeni care s-au declarat împotriva guvernului liberal. A urmat destășurarea congresului P.N.Ț. Populația nemulțumită a încercat un marș asupra Bucureștiului, dar acțiunea s-a eșuat. Simultan cu adunarea de la Alba Iulia au avut loc manifestări la București, Craiova, Brăila și Iași. Adunarea de la Alba Iulia a fost cea mai mare acțiune organizată vreodată de un partid politic. Intrucît Regența nu a dat satisfacție cererilor formulate la Congresul de la Alba Iulia la 10 iunie 1928, de îndepărtare a guvernului liberal și de aducere la putere a unui guvern P.N.Ț., conducerea Partidului Național Țărănesc a hotărît constituirea unui parlament care să funcționeze paralel cu cel existent, alcătuit din deputați și senatori P.N.Ț., precum și candidații înfrînți în alegerile din 1927.

Demisia lui Vintilă Brătianu din 4 noiembrie 1928 a venit tîrziu, după presiunea populară exercitată asupra guvernului. După discuții cu conducerile partidelor, găsind altă soluție Regența a chemat la 8 noiembrie 1928 pe Iuliu Maniu să formeze noul guvern.

La 10 noiembrie 1928 Partidul Național-Țărănesc ajungea pentru prima dată la conducerea țării. Aducerea la putere a național-țăraniștilor a fost primită cu vie satisfacție de popor, aceasta fiind decis să lupte împotriva oligarhiei.

Guvernul era alcătuit din: Iuliu Maniu — președintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Vaida-Voevod — ministru de interne, Aurel Vlad — ministru cultelor și artelor, Mihai Popovici — ministru de finanțe, Pantelimon Halippa — ministru de stat și lucrări publice, Ion Mihalache — ministru agriculturii și domeniilor, Gh. Gh. Mironescu — ministru afacerilor străine, Grigore Iunian — ministru de justiție, Sever Dan — ministru sănătății, Virgil Madgearu — ministru industriei și comerțului, gen. Henri Cihoski — ministru de război, gen. Nicolae Alerva — ministru comunicațiilor, Nicolae Costăchescu — ministru instrucțiunii, Ion Răducanu — ministru muncii și ocrotirilor sociale, miniștrii de stat: Sever Bocu, Voicu Nițescu, Teofil Sauciuc-Săveanu, subsecretarii de stat: Ion Lugojanu, D. R. Ioanițescu, Aurel Dobrescu, Eduard Mirto, Virgil Potîrcă.

În ziua de 19 noiembrie Consiliul de Miniștri a ridicat cenzura asupra tuturor publicațiilor ce apăreau în țară și ridicarea stării de asediu.

Pentru alegerile parlamentare P.N.Ț. a încheiat cartel electoral cu Partidul Social-Democrat, Partidul German din România, Partidul Popular Maghiar și Gruparea gazetarilor independenți. Alegerile s-au soldat cu victoria categorică a listei P.N.Ț. care a întrunit 2.206.922 voturi adică 77,76% respectiv 348 mandate dintre care au fost repartizate aliaților în alegeri astfel: 9 — PSD, 6 — Partidul German, 3 — gazetarilor și 2 — Partidului Maghiarilor. A fost urmat de PNL cu 6,55% — 13 mandate. A fost cel mai mare succes electoral realizat vreodată de un partid în România Interbelică.

Pentru prima dată în România, guvernul a dat dreptul pe viitor femeilor de a vota și de a fi alese în consiliile comunale și județene.

La 7 octombrie a încetat din viață regentul Gheorghe Buzdugan, care a creat o stare dificilă deoarece nu exista un statut al Regenței care să stabilească alegerea viitorului regent. Pînă la alegerea altui regent guvernul a decis să exercite prerogativele regale. Membru al Regenței va fi ales Constantin Sărăteanu, înalt magistrat, consilier al Înaltei Curți de Casație, cu 493 de voturi pentru și 37 împotrivă.

În urma discuțiilor avute cu Victor Precup — omul principelui Carol — Iuliu Maniu și-a dat acordul la susținerea revenirii acestuia pe tron. Carol a plecat în dimineața zilei de 6 iunie 1930 cu un avion din München și a ajuns la București la 22,05. Iuliu Maniu a însărcinat pe Alexandru Vaida-Voevod împreună cu prefectul poliției să-l aștepte la aeroport, dar acesta nu a sosit cu cursa Paris-București. Văzînd că prințul nu a sosit cei doi au plecat. Datorită întîrzierilor Carol a sosit la 23,05 la Bănesa și a fost condus la palatul Cotroceni unde a fost întîmpinat de principele Nicolae.

Iuliu Maniu a demisionat în seara zilei de 7 iunie cînd s-a format un guvern național țărănist condus de Gh. Gh. Mironescu, care urmărea organizarea actului restaurației. Întrunită în ședință comună Adunarea Deputaților și Senatul a decis investirea lui Carol cu rege al României cu 485 de bile albe și o bilă neagră, Iuliu Maniu a fost desemnat de rege la 13 iunie să formeze guvernul.

FLORIAN BICHIR
(va urma)

„ACTUALITATEA ȘTIINȚIFICĂ"

Se inaugurează o nouă rubrică săptămînală „Actualitatea științifică" ce dorește să vă prezinte cele mai noi realizări din domeniul cercetării științifice mondiale. Prioritatea va fi acordată știrilor de ultimă oră atît pentru a familiariza cititorul cu problematica extrem de variată a științei contemporane cît și pentru a servi de exemplu tinerilor ce fac primii pași pe tărîmul atît de spinos al cercetării. Notele prezentate sînt scurte reznmate ale articolelor apărute în reviste de specialitate de largă circulație și conțin în mod obligatoriu datele (numele revistei, numărul volumului, pagina și anul apariției) necesare pentru ca cititorul interesat să poată consulta articolul original.

Lect. Dr. Octavian Gheorghe Dutiu

Australia verde

Programul australian „Un miliard de arbori" prevede refacerea pădurilor pe o suprafață de 10 milioane de hectare, echivalentul a 10% din suprafețele defrișate pînă în prezent. Programul de replantare este eșalonat pe o perioadă de 10 ani.

În ultimii 150 de ani pe continentul australian au fost defrișate peste 160 milioane de hectare dintre care 40 milioane hectare de pădure (jumătate din suprafața totală) și 63 milioane de hectare de arbuști și altă vegetație xerofilă (o treime din suprafața totală). Sărăturarea solului, eroziunea și oxidarea lui fac ca anual Australia să suporte o pagubă de peste 1 miliard de dolari australieni. Pentru stoparea definitivă a acestor procese se prevăd lucrări specifice în valoare de peste 2,5 miliarde dolari.

Legislația australiană obligă societățile forestiere să replantăze imediat suprafețele exploatate. Asociațiile de voluntari, societățile forestiere ca și organele administrației locale au reușit ca în perioada 1985—1988 să plantese aproximativ 201 milioane de arbori. O experiență deosebită au acumulat în acest domeniu fermele specializate în silvicultură (în Australia de Vest urmează să fie dată în exploatare o mare întreprindere pentru exploatarea lemnului avînd ca sursă de materie primă numai astfel de ferme). Replantarea suprafețelor defrișate se va face cu sorturi de pomi de înaltă productivitate obținute prin cele mai noi procedee de ingineerie genetică. Din costul total al acestei operații administrația centrală va suporta numai 2% (47 milioane de dolari), restul cheltuielilor urmînd să fie suportate de firme și persoane particulare.

Our Planet 7, 1, 1990

Finanțarea cercetării științifice în Statele Unite

Bugetul federal pentru anul 1991 înaintat spre aprobarea Congresului S.U.A. prevede pentru dezvoltarea științifică și tehnologică suma de 66 miliarde dolari, cu 2 miliarde mai mult decît în 1990. Pentru prima dată aproape întreaga creștere a finanțării (1,5 miliarde $), este îndreptată spre domenii civile și nu militare. Dacă pînă în prezent cercetările militare absorbeau între 64 și 69%, din întreaga sumă, în anul 1991 această proporție va scădea pînă la 61%, pentru ca în viitor să scadă și mai mult.

Bugetul Fundației Naționale pentru Știință, principalul sponsor al cercetării fundamentale, reprezintă 2,4 miliarde $ (cu 14,4% mai mult decît în anul 1990). Creșterea cea mai mare se prevede pentru cheltuielile legate de pregătirea specialiștilor în domeniul științelor exacte și al noilor tehnologii.

Suma de 47 milioane de dolari va fi alocată pentru începerea construcției a doi detectori ultrasensibili pentru undele gravitaționale (unul la Pasadena pentru Caltech și al doilea pentru MIT în Cambridge). 4 miliarde de dolari sînt evarsați pentru începerea construcției a două telescoape în domeniile optic și infraroșu aviad ogiunzile cu diametrul de 8 metri ce vor fi amplasate în cele două emisfere ale Globului. Programul de cercetare a Antarcticei va primi un plus de 23 milioane de dolari, dintre care 17 milioane vor fi folosite pentru combaterea poluării acestui continent.

În anul 1989 a fost creat Comitetul de Științe al Pămîntului care are ca sarcină coordonarea la nivel federal a activităților legate de programul multinațional „Modificările Globale". Acest program își propune să investigheze impactul negativ asupra naturii al factorilor antropogeni (arderea combustibililor fosili, folosirea fluorocarburilor ce distrug stratul de ozon etc.). Finanțarea acestui proiect ajunge la suma de 853 milioane de dolari (cu 43% mai mult decît în anul 1990). Bugetul NASA va creste cu 4,3% atingînd suma de 15 miliarde de dolari. O parte importantă a acestei sume va fi folosită pentru realizarea unui sistem cosmic de observare a Pămîntului, legat de asemenea de programul „Modificările Globale". O altă parte va fi folosită pentru realizarea satelitului artificial al Lunii, „Lunar Observer" a cărui lansare este planificată pentru anul 1993 cu scopul de a realiza o cartografiere detaliată a întregii suprafețe lunare de pe o orbită circumlunară.

Science News 71, 137, 1990

Microcontacte electrice

Firma americană Apllied Materials Inc. din statul California a pus la punct o metodă de depare a dielectricilor ce permite obținerea unor contacte electrice cu diametrul mai mic decît o jumătate de micron, folosind pentru aceasta un jet de plasmă cu o presiune mai mică de 0,1 torr. Pentru a micșora timpul necesar depării e fost folosit un cîmp magnetic rotitor ce produce o creștere suplimentară a gradului de ionizare al plasmei.

Electr. Design 22, 12, 1989

Satelit artificial al Lunii lansat de Japonia

Anul trecut, în Japonia a fost lansat primul satelit artificial al Lunii. În greutate de 13 kilograme, acest satelit a fost lansat cu o rachetă purtătoare japoneză. Satelitul este prevăzut a realiza determinarea temperaturii și a cîmpului electric la suprafața Lunii. Datele transmise de satelit ajung la bordul stației interplanetare MUSES-A după care sînt retransmise pe Pămînt. În felul acesta, Japonia devine al treilea stat, după S.U.A. și U.R.S.S., care lansează și exploatează sateliți artificiali ai Lunii.

Agenția de presă KYODO, Japonia

Noi tipuri de calculatoare

Firma japoneză NEC a început producția unei noi generații de calculatoare mai rapide și mai compacte folosind în locul elementelor semiconductoare contacte Josephson. Viteza de transport a informației în aceste calculatoare este de 20—30 de ori mai mare decît în cazul celor executate folosind circuitele integrate din siliciu sau arseniură de galiu iar consumul energetic cu trei ordine de mărime mai mic. Noul circuit integrat supraconductor este alcătuit din patru straturi supraconductoare din oxizi de niobiu și aluminiu cu o grosime de 0,9 microni, poate înmagazina 4 kbit și funcționează la temperatura heliului lichid.

În viitor se încearcă realizarea unei noi generații de calculatoare pe baza noilor materiale supraconductoare la temperaturi înalte, a căror temperatură critică este mai mare de 77 K, temperatura azotului lichid.

New Scientist, 35, 1710, 1990

Gena etilenei

Cercetătorii americani au izolat gena ce codifică o enzimă care la rîndul său controlează sinteza etilenei. Etilena reprezintă un regulator natural al procesului de maturizare al fructelor iar inactivarea acestei gene poate încetini acest proces ceea ce este extrem de util pentru creșterea timpului de transport și stocare a legumelor și fructelor, în stare proaspătă.

Biotechnology, 7, 970, 1990

Pagină realizată de: DUMITRU CIPRIAN în colaborare cu: MONICA POPESCU și MIHAI BUGA